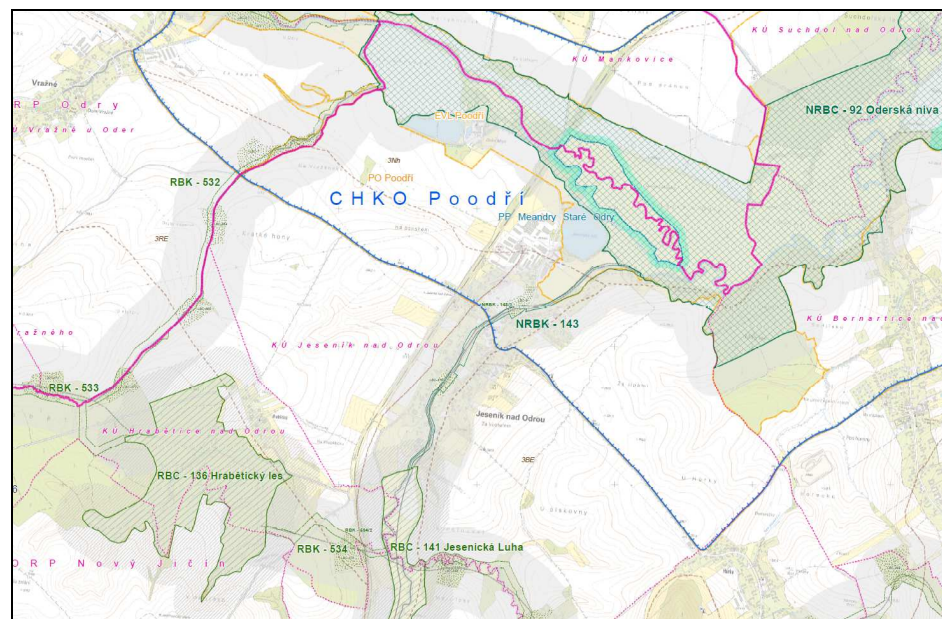

ÚZEMNÍ STUDIE

ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE - PLÁN REGIONÁLNÍHO ÚSES MSK

Brno, duben 2019

**ÚZEMNÍ STUDIE – ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE –
PLÁN REGIONÁLNÍHO ÚSES MSK**

Zadavatel:

Moravskoslezský kraj
28. října 117
702 18 Ostrava

Pořizovatel:

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování, stavebního řádu a kultury

Zhotovitel:

LÖW & spol., s r.o.
Vranovská 102
614 00 Brno

Řešitelský tým:

Doc. ing. arch. Jiří Löw
Ing. Eliška Zimová
Ing. Radka Sladkovská
Mgr. Tomáš Dohnal
Mgr. Martin Foltánek
Ing. Darek Lacina

Struktura ÚS

Textová část:

text (66 stran)

příloha: Vyhodnocení souladu návrhu ÚS ÚSES s územně plánovací dokumentací (77 stran)

Grafická část:

Plán regionálního ÚSES (1 : 10 000): samostatné listy (107), klad listů (1 : 150 000)

Srovnání vymezení nadmístního ÚSES a BVZCHD (1 : 100 000)

Funkčnost regionálního ÚSES (1 : 100 000)

Obsah textové části:

1. Úvod	4
1.1. Teoretické základy pro vymezení a zpřesňování ÚSES	6
1.2. Principy vymezení regionálního a nadregionálního ÚSES	8
2. ÚSES nadmístní úrovně na území Moravskoslezského kraje	13
2.1. Přehled rozhodujících podkladových materiálů a dat	13
2.2. Přehled biogeografické diferenciaci území Moravskoslezského kraje	14
2.3. Popis posouzení funkčnosti skladebných částí ÚSES	20
2.4. Tabele přehled nadregionálního a regionálního ÚSES a navrhované úpravy	23
2.4.1 Nadregionální ÚSES - biocentra	23
2.4.2 Nadregionální ÚSES - biokoridory	24
2.4.3 Regionální ÚSES - biocentra	31
2.4.4 Regionální ÚSES - biokoridory	42
2.5. Návrhy opatření ke zlepšení a zachování funkčnosti biocenter a biokoridorů	51
2.6. Problémy skladebných částí ÚSES určených k dalšímu podrobnějšímu řešení	53
3. Rozbor vymezení nadregionálního a regionálního ÚSES v ÚP obcí	54
4. Regionální územní systém ekologické stability a migrace vybraných druhů savců	56
5. Závěr	64
6. Literatura a zdroje informací	65

1. Úvod

Zadaná „Územní studie Územní systém ekologické stability Moravskoslezského kraje“ (dále jen „Studie ÚSES“) má stanoveno jako cíl:

„Cílem Studie je v podrobnějším měřítku upřesnit koncepci vymezení nadregionálního a regionálního systému ekologické stability Moravskoslezského kraje včetně prověření jeho funkce s ohledem na stav území a navrhované změny, kteře vyplývají z územně plánovací dokumentace kraje.“ Studie ÚSES má dvě části, a to analytickou a návrhovou.

V průběhu zpracování bylo po pracovních jednáních se zadavatelem a konzultacích s Ministerstvem životního prostředí dohodnuto, že Studie ÚSES bude zpracována tak, aby naplnila obsahově plán ÚSES na úrovni kraje a sloužila jako podklad nadmístního ÚSES pro orgány ochrany přírody.

Záznam z jednání 13.10.2017 uvádí:

- *Podrobnost Studie ÚSES MSK dle zadání, které je přílohou smlouvy o dílo, naplňuje po obsahové stránce náležitosti návrhu plánu ÚSES regionální úrovně, tj. textovou a tabulkovou část, mapovou část a odůvodnění*
- *Projednání návrhu plánu ÚSES regionální úrovně je v kompetenci orgánu ochrany přírody krajského úřadu podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.*
- *Zástupci objednatele se se zpracovatelem shodli na tom, že využití územní studie ÚSES MSK jako návrhu plánu ÚSES regionální úrovně je možné a přínosné zejména proto, aby se kromě podkladu pro rozhodování v území podle § 30 stavebního zákona stala územní studie ÚSES resp. Plán ÚSES MSK současně podkladem i pro orgány ochrany přírody.*

Dopracování díla:

Dopracování územní studie Územního systému ekologické stability Moravskoslezského kraje – Plánu regionálního ÚSES MSK (dále jen „Plán“) vychází z těchto skutečností:

- Projednání Plánu s dotčenými orgány podle § 5 odst. 2 Vyhlášky č. 395/1992 Sb.
- Výsledky oponentního posudku Plánu pořizeném podle § 5 odst. 3 Vyhlášky č. 395/1992 Sb. – zpracovatel Ing. arch. Vladimír Dujka
- Nabytí účinnosti Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje ve znění aktualizace č. 1 ke dni 21. 11. 2018 viz https://www.msk.cz/cz/uzemni_planovani/uplne-zneni-zur-msk-po-vydani-aktualizace-c--1-pravni-stav-123273/

Metodika vymezení ÚSES (MŽP, 2017) ohledně plánu ÚSES uvádí následující:

Plán ÚSES je oborová dokumentace orgánů ochrany přírody zpracovaná odborně způsobilou osobou dle § 2 vyhlášky č. 395/1992 Sb. Je podkladem pro závazné vymezení ÚSES ve smyslu § 4 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zejména v územně plánovací dokumentaci (zásadách územního rozvoje, územních plánech a regulačních plánech), ale také např. v plánech společných zařízení komplexních pozemkových úprav.

Vzhledem k uvedenému hlavnímu účelu (podklad pro vymezení v územně plánovací dokumentaci) se plán ÚSES zpracovává ve dvou úrovních:

- plán nadmístního ÚSES - podklad pro vymezení ÚSES v zásadách územního rozvoje;
- plán místního ÚSES - podklad pro vymezení ÚSES v územních plánech.

Plán nadmístního ÚSES obsahuje koncepci řešení nadregionálního a regionálního ÚSES a základní vymezení nadregionálních a regionálních biocenter a biokoridorů. Je pořizován orgány ochrany přírody příslušnými dle zákona č. 114/1992 Sb. k vymezení a hodnocení regionálního ÚSES.

Řešené úrovně ÚSES

Obě řešené úrovně ÚSES (nadregionální a regionální) jsou řešeny v podrobnosti odpovídající měřítku zpracování a hlavnímu využití. Výsledkem je dvojí vymezení:

- **relativně přesné vymezení** - vymezení ploch nadregionálních a regionálních biocenter a linií nadregionálních a regionálních biokoridorů;
- **rámcové vymezení** - vymezení rámcových ploch pro vymezení nadregionálních a regionálních biocenter a rámcových koridorů pro vymezení nadregionálních a regionálních biokoridorů.

Pro výstupy Studie ÚSES MSK bylo zvoleno „relativně přesné vymezení“, a to v měřítku 1 : 10 000. Biokoridory a biocentra byly vymezeny jako plochy/polygony.

Stěžejním výstupem studie je část obsahově naplňující požadavky návrhu plánu ÚSES nadmístní úrovně. Obsahuje textovou, tabulkovou a grafickou část.

V doprovodných částech studie jsou vyhodnocena aktuální data o migrační prostupnosti krajiny a je proveden rozbor řešení nadmístní úrovně ÚSES v územních plánech obcí.

Při použití grafických výstupů a při práci v GIS je nutné zohlednit, že všechny zpracovávané jevy odpovídají měřítku 1 : 10 000 a nelze je v obecné rovině automaticky přebírat pro výstupy v měřítcích menších, tj. že je nelze využívat ani zobrazovat ve větší podrobnosti a přesnosti.

1.1. Teoretické základy pro vymezení a zpřesňování ÚSES

Míra ekologické stability krajiny formou ÚSES je založena na teorii, že celková endogenní ekologická stabilita krajiny není dána pouze kvantitativním průměrem míry ekologické stability jednotlivých krajinných segmentů, ale je závislá i na prostorovém uspořádání. ÚSES tedy není založen na kvantitativním zvyšování ploch ekologicky stabilizujících, ale na kvalitativním zvyšování ekostabilizující funkčnosti.

ÚSES je vybraná nepravidelná síť endogenně ekologicky stabilnějších segmentů krajiny, které v ní jsou na základě funkčních a prostorových kritérií účelně rozmístěny a tvoří prostorový systém krajiny. Jedná se o dlouhodobý cílový stav, ke kterému směřuje postupná strukturální přestavba v krajině.

Rozhodujícím faktorem pro vymezení a zajištění jeho funkčnosti je biogeografická pestrost krajiny, tj. rozmístění rámců trvalých ekologických podmínek a jejich přirozené, na člověku nezávislé vazby.

Rozlišují se tři základní typy ÚSES:

- ***Přírodní územní systém ekologické stability – funkční a převážně funkční skladebné části ÚSES***
Přírodní ÚSES je vymezen na základě rozmanitosti potenciálních ekosystémů. Je tvořen přírodními, přirozenými i převážně přírodě blízkými ekosystémy, které se vyvíjejí v daných trvalých ekologických podmínkách. Jedná se především o lesní ekosystémy. Pouze v extrémních podmínkách to mohou být i travinobylinné, mokřadní a vodní ekosystémy.
- ***Antropogenně podmíněný územní systém ekologické stability - podmíněně funkční, částečně funkční a nefunkční skladebné části ÚSES***
Tyto systémy jsou tvořeny přírodě blízkými ekosystémy (biotopy) s velkou biodiverzitou, jejichž vznik je podmíněn lidským zásahem. Existence těchto biotopů je závislá na dlouhodobých antropoekologických podmínkách. Jedná se o opakované činnosti, které působí určitým charakteristickým způsobem. V našich podmínkách zahrnuje především extenzivní louky a pastviny nebo hydrobiocenózy umělých nádrží.
- ***Navrhované, ale dosud přírodě vzdálené skladebné části ÚSES – nefunkční části ÚSES***

Skladebnými částmi ÚSES jsou biocentra a biokoridory. Pro jejich funkčnost je u biocenter rozhodující reprezentativnost, u biokoridorů spojitost (nepřítomnost migračních bariér).

Typy biocenter podle reprezentativnosti:

Reprezentativní biocentrum reprezentuje typické potenciální ekosystémy určité biogeografické jednotky.

Unikátní biocentrum zahrnuje významné specifické biotopy určité biogeografické úrovně.

Kontaktní (kombinované) biocentrum reprezentuje typické potenciální ekosystémy dvou nebo více biogeografických jednotek stejné úrovně.

Vložená biocentra jsou vkládána do složených biokoridorů a jsou nedílnou součástí těchto biokoridorů.

Respektování principu reprezentativnosti zajišťuje, aby byly při vymezení ÚSES a jejich jednotlivých biokoridorů preferovány přirozené migrační trasy s minimálním zastoupením přirozených migračních bariér.

Typy migračních bariér:

Přírodní bariéry

Mezi nejvýznamnější typy přírodních migračních bariér (tj. bariér existujících víceméně nezávisle na činnosti člověka) ovlivňujících vymezení ÚSES patří:

- přirozené vodní nádrže a vodní toky;
- údolní nivy;
- skály;
- ekotopy s chemicky extrémními substráty.

Umělé bariéry

Mezi nejvýznamnější typy umělých migračních bariér (tj. bariér antropogenního původu) ovlivňujících vymezení ÚSES patří:

- umělé vodní nádrže;
- umělé vodní toky;
- povrchové těžební prostory;
- stavby dopravní infrastruktury;
- stavby technické infrastruktury;
- zastavěné plochy;
- ohrazení pozemků.

Hustota sítě ÚSES

Dalším parametrem funkčnosti je přiměřená **hustota sítě ÚSES**, což je taková hustota sítě, která na jedné straně umožní vytvoření plně funkčního systému a na straně druhé zachová proporcionalitu vůči ostatním zájmům využití území. Přiměřenost hustoty sítě v první řadě vyplývá z pestrosti zastoupení potenciálních přírodních ekosystémů a přítomnosti významných migračních tras. Z toho vyplývá, že v krajinách biogeograficky homogenních a monotónních obecně postačuje řidší síť ÚSES než v krajinách biogeograficky pestrých.

1.2. Principy vymezení regionálního a nadregionálního ÚSES

Nadregionální ÚSES

Pro vymezení soustavy nadregionálních biocenter je základem uplatnění principu biogeografické reprezentativnosti a zohlednění individuálních rozdílů v biotě jednotlivých bioregionů.

Hlavní funkcí nadregionálních biokoridorů je zajištění migrace organismů po nadregionálně významných migračních trasách a propojení nadregionálních biocenter. Nadregionální biokoridory navazují na nadregionální biocentra nebo na jiný nadregionální biokoridor.

Nadregionální biokoridory se typově rozlišují dle cílových ekosystémů na vodní, nivní, mezofilní hájové, mezofilní bučinné, teplomilné, horské a borové.

Pro trasování nadregionálních biokoridorů je základem uplatnění principu funkčních vazeb ekosystémů.

Nadregionální biokoridory nelze rozlišit na jednoznačně modální a kontrastní. Pro jejich vymezení jsou podstatné základní trasy vycházející velmi rámcově z ekotopů a nazvané podle příslušné bioty. Jedná se o trasy bioty teplomilné, mezofilní hájové (teplejší), mezofilní bučinné (chladnější), borové, horské, nivní a vodní.

Pro zajištění funkčnosti a reprezentativnosti vymezení (řešení) nadregionální úrovně ÚSES je důležité, aby nadregionální biokoridory byly v detailu vymezeny přednostně jako biokoridory modální a v maximální možné míře se vyhýbaly přírodním migračním bariérám.

Nadregionální biokoridory mají charakter složených biokoridorů, tj. biokoridorů členěných vloženými biocentry. Složený nadregionální biokoridor tak sestává z vložených biocenter a dílčích úseků biokoridoru. Dílčí úseky biokoridoru mohou vzájemně propojovat:

- vložená biocentra;
- poslední v řadě vložených biocenter a nadregionální biocentrum;
- poslední v řadě vložených biocenter a navazující nadregionální biokoridor (příp. biocentrum vloženého do tohoto biokoridoru).

Do tras nadregionálních biokoridorů jsou vkládána vložená regionální a lokální biocentra (velikostí odpovídající dané hierarchické úrovni) v takové hustotě, aby délka dílčích úseků biokoridoru nepřekračovala maximální přípustnou délku. Primárně je nadregionální biokoridor zpravidla členěn vloženými regionálními biocentry (nezbytně v případech, kdy délka celého nadregionálního biokoridoru přesahuje 8 km). Vložením regionálních biocenter vzniká první úroveň dílčích úseků nadregionálního biokoridoru. Následně jsou tyto dílčí úseky nadregionálního biokoridoru členěny vloženými lokálními biocentry. Vložením lokálních biocenter vzniká druhá úroveň dílčích úseků nadregionálního biokoridoru. Většina nadregionálních biokoridorů má tedy charakter dvakrát složených biokoridorů.

V případě nadregionálních biokoridorů musí mít (pokud to přírodní podmínky umožňují) cílové ekosystémy vložených biocenter obdobný charakter jako cílové ekosystémy nadregionálního biokoridoru (např. do nadregionálních biokoridorů s cílovými lesními ekosystémy mezofilní hájové bioty jsou vkládána biocentra se stejnými cílovými ekosystémy).

V případě kontrastních částí nadregionálních biokoridorů je třeba, aby charakter vložených biocenter odpovídal postupně se měnícímu charakteru biokoridoru.

Regionální ÚSES

Regionální ÚSES slouží především k ochraně přirozeného genofondu krajiny s výjimkou živočišných druhů s největšími prostorovými nároky (tj. zpravidla vrcholových predátorů). Regionální ÚSES zajišťuje minimální prostory pro existenci téměř všech geograficky původních druhů, ale zpravidla v něm nelze očekávat nerušený přirozený fylogenetický vývoj. Ochranu genofondu zajišťuje formou dostatečně husté sítě. Pro bezprostřední ekologickou stabilizaci krajiny má regionální ÚSES větší význam než ÚSES nadregionální, ale menší význam než ÚSES místní, což souvisí především s různou hustotou sítě jednotlivých úrovní ÚSES.

Základní součástí regionálního ÚSES (regionální úrovně ÚSES) jsou regionální biocentra a regionální biokoridory. Nadto jsou v souladu s principem posloupnosti a vzájemné návaznosti hierarchických úrovní ÚSES součástí regionálního ÚSES i nadregionální biocentra a nadregionální biokoridory.

Primárně je regionální ÚSES vymezován jako přírodní ÚSES. V některých bioregionech a k nim příslušejících typech biochor lze v návaznosti na přírodní ÚSES vymezit i části antropogenně podmíněného regionálního ÚSES.

Pro vymezování soustavy regionálních biocenter je základem uplatnění principu biogeografické reprezentativnosti.

V rámci jednotlivých typů biochor je nezbytné vymezit regionální biocentra, která budou v cílové podobě zahrnovat typické potenciální přírodní ekosystémy daného typu biochory. Taková biocentra vytvářejí základní soustavu reprezentativních regionálních biocenter.

Reprezentativní regionální biocentrum pro určitý typ biochory je každé regionální biocentrum, které v rámci jednoho uceleného segmentu daného typu biochory zahrnuje v dostatečném rozsahu reprezentativní ekotopy - tj. takové ekotopy (kombinace STG), které umožňují zastoupení požadovaných potenciálních přírodních ekosystémů (jako cílových ekosystémů biocentra). Potenciálními přírodními ekosystémy a tedy i cílovými ekosystémy reprezentativních regionálních biocenter jsou vesměs lesní ekosystémy.

Obecně platí, že pro všechny typy biochor každého bioregionu musí být vymezeno alespoň jedno reprezentativní regionální biocentrum.

Hlavní funkcí regionálních biokoridorů je zajištění migrace organismů po regionálně významných migračních trasách, a to formou vzájemného propojení regionálních biocenter (pokud nejsou biocentra propojena již v rámci nadregionálního biokoridoru), nebo propojení regionálních biocenter s nadregionálním ÚSES. Regionální biokoridory tedy mohou navazovat na regionální biocentra (nejčastěji), nadregionální biocentra, nadregionální biokoridory, příp. na jiné regionální biokoridory (spíše výjimečně).

V některých bioregionech a k nim příslušejících typech biochor lze síť přírodního regionálního ÚSES doplnit o napojené části antropogenně podmíněného regionálního ÚSES.

Pro rozhodování o vhodnosti vymezení antropogenně podmíněného regionálního ÚSES je důležité, zda jsou příslušné antropogenně podmíněné ekosystémy pro daný bioregion a typ biochory charakteristické, vyskytují se v kulturní krajině trvale a mají vysoký biologický (ekologický) význam. Antropogenně podmíněný regionální ÚSES je v takových případech vhodné vymezovat v podobě funkčně ucelených větví, sestávajících pokud možno alespoň ze tří regionálních biocenter a dvou regionálních biokoridorů.

Biokoridory antropogenně podmíněného regionálního ÚSES se mohou napojovat na jiné charakterem obdobné biokoridory antropogenně podmíněného regionálního ÚSES nebo na biokoridory přírodního regionálního či nadregionálního ÚSES s obdobnými ekotypy (stanovištními podmínkami).

Regionální biokoridory mají zpravidla charakter složených biokoridorů, tj. biokoridorů členěných vloženými biocentry. Složený regionální biokoridor tak sestává z vložených biocenter a dílčích úseků biokoridoru. Dílčí úseky biokoridoru mohou vzájemně propojovat:

- vložená biocentra;
- poslední v řadě vložených biocenter a navazující regionální či nadregionální biocentrum;
- poslední v řadě vložených biocenter a navazující regionální či nadregionální biokoridor (příp. biocentrum vloženého do tohoto biokoridoru).

Vložená biocentra mají velikost odpovídající velikosti lokálních biocenter. Do tras regionálních biokoridorů jsou vkládána v takové hustotě, aby délka dílčích úseků regionálního biokoridoru nepřekračovala maximální přípustnou délku.

V případě modálních regionálních biokoridorů musí mít cílové ekosystémy vložených biocenter stejný charakter jako cílové ekosystémy celého regionálního biokoridoru (pokud to přírodní podmínky umožňují).

V případě kontrastních regionálních biokoridorů je třeba, aby charakter vložených biocenter odpovídal postupně se měnícímu charakteru biokoridoru.

Nadregionální a regionální biokoridory jsou v grafických výstupech studie vymezeny o šířce převážně 50 m. V mnoha případech jde pouze o zpřesnění osy těchto biokoridorů do měřítko mapy ZM10, převedení z liniové do polygonové podoby pro potřeby územního plánování na krajské úrovni při dodržení určitých principů vedení trasy biokoridoru s ohledem na aktuální stav krajiny (např. v lesních komplexech vhodné druhové a prostorové skladby lze očekávat koridorový efekt v podstatně větší šířce). Součástí těchto biokoridorů jsou vložená lokální biocentra místního* významu tak, aby odpovídaly metodickým přístupům pro vymezení ÚSES. Jejich lokalizace vychází zejména z aktuálního stavu území ve vztahu k cílovým ekosystémům, dodržení limitujících parametrů a v případě kvalitně zpracované územně plánovací dokumentace nebo komplexních pozemkových úprav jsou tato biocentra místního významu většinou převzata. Biocentra místního významu na vymezených regionálních biokoridorech a jejich jednoznačné umístění nelze následně aplikovat bez dalších znalostí, které souvisejí s limitem společenských záměrů. Jedná se tedy převážně o orientační lokalizaci, která musí být při zpracování územního plánu prověřena jednak přírodovědným průzkumem a v součinnosti se záměry v území.

*) - pojem „lokální“ je v tomto podání totožný s pojmem „místní“

Limitující parametry biocenter a biokoridorů

• Limitující minimální velikosti biocenter přírodního ÚSES

Regionální biocentra dle cílových ekosystémů

Přírodní ekosystémy 8. a 9. vegetačního stupně: 30 ha

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně tvrdého luhu v kontrastně-similárních biochorách: 33 ha

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně olšin a měkkého luhu v kontrastně- similárních biochorách: 13 ha

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně v homogenních biochorách: 30 ha

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně v similárních biochorách: 33 ha

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně v kontrastně-similárních biochorách: 33 ha

Lesní ekosystémy 1. a 2. vegetačního stupně v kontrastních biochorách: 36 ha

Lesní ekosystémy 3. a 4. vegetačního stupně v homogenních biochorách: 20 ha

Lesní ekosystémy 3. a 4. vegetačního stupně v similárních biochorách: 23 ha

Lesní ekosystémy 3. a 4. vegetačního stupně v kontrastně-similárních biochorách: 23 ha

Lesní ekosystémy 3. a 4. vegetačního stupně v kontrastních biochorách: 26 ha

Lesní ekosystémy 5. vegetačního stupně v similárních biochorách: 28 ha

Lesní ekosystémy 5. vegetačního stupně v kontrastně-similárních biochorách: 28 ha

Lesní ekosystémy 5. vegetačního stupně v kontrastních biochorách: 31 ha

Lesní ekosystémy 6. a 7. vegetačního stupně v similárních biochorách: 43 ha

Lesní ekosystémy 6. a 7. vegetačního stupně v kontrastně-similárních biochorách: 43 ha

Lesní ekosystémy 6. a 7. vegetačního stupně v kontrastních biochorách: 46 ha

Ekosystémy bezlesých mokřadů: 10 ha

Druh biochory vychází z pestrosti geobiocenóz, kterou lze charakterizovat počtem zastoupených geobiocenóz, jejich kontrastností a plochou. Rozlišují se 4 druhy biochor, a to homogenní, similární, kontrastně-similární a kontrastní.

- V **homogenních biochorách** převažují jedna až dvě blízké STG (dominantní STG) a kontrastní prvky tvoří nivy a prameniště (kontrastní STG).
- **Similární biochory** jsou tvořeny souborem ekologicky si velmi blízkých dominantních STG a typické jsou četné neznatelné přechody mezi nimi. Kontrastními prvky (STG) mohou být jen nivy nebo prameniště.
- **Kontrastně-similární biochory** jsou složitější než předchozí druh. Kromě převažujících ekologicky blízkých ekotopů (dominantní STG), potočních niv a pramenišť (což jsou zpravidla kontrastní STG) jsou zde zastoupeny i další výrazně odlišné kontrastní STG, pro daný typ biochory velmi charakteristické.
- V **kontrastních biochorách** je typicky zastoupena kombinace nejméně dvou, většinou však tří i více výrazně odlišných ekotopů (kontrastních STG), které jsou si přibližně rovnocenné svou rozlohou a typičností.

- **Limitující minimální délky biokoridorů a dílčích úseků biokoridorů přírodního ÚSES**
Regionální biokoridory – minimální šířka dílčích úseků
Lesní ekosystémy: 46 m
Ekosystémy bezlesých mokřadů: 40 m
- **Limitující maximální délky biokoridorů a dílčích úseků biokoridorů přírodního ÚSES**
Regionální biokoridory
Složený regionální biokoridor
Terestrické ekosystémy převážně lesní: 8000 m
Dílčí úsek regionálního biokoridoru
Lesní ekosystémy: 700 m
Ekosystémy bezlesých mokřadů: 1000 m
- **Limitující minimální velikosti biocenter antropogenního ÚSES**
Regionální biocentra
Travinobylinné ekosystémy: 30 ha
Ekosystémy mokřadů: 10 ha
- **Limitující minimální šířky biokoridorů a dílčích úseků biokoridorů antropogenního ÚSES**
Regionální biokoridory – šířka dílčích úseků
Travinobylinné ekosystémy: 50 m
Ekosystémy mokřadů: 40 m
- **Limitující maximální délky biokoridorů antropogenního ÚSES**
Regionální biokoridory – délky dílčích úseků
Travinobylinné ekosystémy 1. až 4. vegetačního stupně (nivy): 500 m
Travinobylinné ekosystémy 5. až 9. vegetačního stupně: 700 m
Ekosystémy mokřadů: 1000 m

Problematika občanského zákoníku ve vztahu ke skladebným částem ÚSES

Při současné legislativní situaci (zejména s ohledem na důsledky vybraných ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku) nelze minimální šířku biokoridorů automaticky ztotožnit s potřebnou šířkou pozemků pro biokoridory. Speciálně u lesních biokoridorů ve stávajících plochách bezlesí (v zemědělské krajině) je třeba počítat se situacemi, kdy bude třeba pro jejich realizaci vymezit pozemky širší, umožňující výsadbu alespoň v rozsahu minimální šířky biokoridorů bez potřeby souhlasu vlastníků sousedících pozemků

Občanský zákoník v § 1017 uvádí: „Má-li pro to vlastník pozemku rozumný důvod, může požadovat, aby se soused zdržel sázení stromů v těsné blízkosti společné hranice pozemků, a vysadil-li je nebo nechal-li je vzrůst, aby je odstranil. Nestanoví-li jiný právní předpis nebo neplyne-li z místních zvyklostí něco jiného, platí pro stromy dorůstající obvykle výšky přesahující 3 m jako přípustná vzdálenost od společné hranice pozemků 3 m a pro ostatní stromy 1,5 m.“ a dále „Ustanovení se nepoužije, je-li na sousedním pozemku les nebo sad, tvoří-li stromy rozhradu nebo jedná-li se o strom zvlášť chráněný podle jiného právního předpisu.“

2. ÚSES nadmístní úrovně na území Moravskoslezského kraje

2.1. Přehled rozhodujících podkladových materiálů a dat

Část Územní studie ÚSES MSK obsahově naplňující návrh plánu ÚSES nadmístní úrovně vychází z podkladových materiálů poskytnutých Moravskoslezským krajem (dále MSK). Rozhodujícími podklady byly Zásady územního rozvoje Moravskoslezského kraje 2010 včetně aktualizace (2015), Generel nadregionálního a regionálního ÚSES v Moravskoslezském kraji (Ageris 2008), Plány ÚSES na území CHKO Jeseníky, CHKO Beskydy a CHKO Poodří. Vyžádány byly dokumentace navazujících krajů, tj. Zásady územního rozvoje v aktuálním znění Olomouckého kraje a Zlínského kraje. Na žádost k navazujícím dokumentacím na Slovensku nebyl Ministerstvem vnitra podklad poskytnut (žádost postoupena, ale nevyřízena).

Dalšími významnými zdroji informací byla verifikovaná data poskytnuta na základě licenčních smluv s Agenturou ochrany přírody a krajiny (Konsolidovaná vrstva ekosystémů ve vektorové podobě jako součást projektu TD010066 Integrované hodnocení ekosystémových služeb v České republice, Digitální vektorová vrstva biotopů včetně jejich aktualizací, hranice MZCHÚ včetně ochranných pásem, EVL, PO soustavy Natura 2000, migračně významná území, dálkové migrační koridory - DMK, bariérová místa DMK). Dalším podkladem byla vrstva biotopů vybraných zvláště chráněných druhů (BVZCHD) na území Moravskoslezského kraje, která je jedním z výstupů projektu „EHP-40 Komplexní přístup k ochraně fauny terestrických ekosystémů před fragmentací krajiny v ČR“.

Pro účely posouzení kvalitativních hledisek lesních ploch byla zakoupena v Ústavu pro hospodářskou úpravu lesa, Brandýs nad Labem vektorová data „Informací o lese“ a to vrstvy: etážovitost, zakmenění, cílový hospodářský soubor, smíšenost, PUPFL, hospodářský tvar, druhová skladba.

Přihlíženo bylo k informacím z územních plánů platných i v návrhu. Komplexní pozemkové úpravy, které jsou již zapsané v KN nebyly k dispozici, vycházelo se z přehledu KoPÚ poskytnutým Státním pozemkovým úřadem ČR dodané pouze v přehledné situaci na (viz příloha). Zohledněny byly i již realizované skladebné části ÚSES.

V případech, kdy hranice skladebných částí nebylo možno vázat na zřetelnou hranici v terénu, bylo snahou využít i (přiměřeně s ohledem na měřítko zpracování) katastrální mapy.

2.2. Přehled biogeografické diferenciaci území Moravskoslezského kraje

Biogeografická diferenciaci

Základem pro vymezení návrhu ÚSES je biogeografická diferenciaci. Zásadním podkladem pro vymezení plánu ÚSES na regionální úrovni je biogeografická diferenciaci a to jednotlivé typy biochor. **Regionální biocentrum** reprezentuje typické potenciální ekosystémy daného **typu biochory v rámci biogeografického regionu**. **Regionální biokoridor propojuje** v regionálně významné migrační trase primárně **regionální biocentra**.

Biochory

- Typy biochor jsou východiskem a rámcem pro vymezení nižších biogeografických jednotek, tj. skupin typů geobiocénů.
- Typy biochor jsou rámci pro vymezení reprezentativních regionálních biocenter.
- Biochory jsou rámci (a vodítkem) pro vymezení regionálních biokoridorů.
- Biochory jsou rámcem (a vodítkem) pro vymezení místního ÚSES.
- Biochory jsou společně s STG rámcem pro hodnocení reprezentativnosti místního ÚSES.
- Biochory jsou rámci pro vymezení a hodnocení unikátních lokálních biocenter.

U jednotlivých typů biochor jsou uváděny kód a název typu s uvedením, zda jde o typ řídký (vyskytující se na území ČR na celkové ploše menší než 50 km²), extrémní (vyznačující se výrazně kontrastním přírodním abiotickým prostředím vůči okolí) či unikátní (typy patřící zároveň mezi řídké a extrémní typy). Níže jsou vedeny typy biochor v řešeném území pro jednotlivé bioregiony.

Bioregiony

■ 1.53 Šumperský bioregion

Šumperský bioregion patří z pohledu zastoupení biochor jednotlivých typů k bioregionům výrazně heterogenním. Zastoupeno je na území MSK 6 typů a to 3. (dubobukového) a 4. (bukový) vegetačního stupně.

4VQ Vrchoviny na pestrých metamorfitech 4. vegetačního stupně (dále jen v.s.)

4SS Svahy na kyselých metamorfitech 4. v.s.

3SQ Svahy na pestrých metamorfitech 3. v.s. – řídký typ

4UQ Výrazná údolí v pestrých metamorfitech 4. v.s.

4SQ Svahy na pestrých metamorfitech 4. v.s.

4SR Svahy na kyselých plutonitech 4. v.s.

■ **1.54 Nízkojesenický bioregion**

V Nízkojesenickém bioregionu se v zastoupení biochor jednotlivých typů střídají homogenní typy s typy výrazně heterogenními. Na území MSK se nachází 22 typů typů biochor 3. (dubobukového) až 5. (jedlobukového) vegetačního stupně.

- 4BM Rozřezané plošiny na drobách 4. v.s.
- 5BM Rozřezané plošiny na drobách 5. v.s.
- 5VM Vrchoviny na drobách 5. v.s.
- 4UM Výrazná údolí v drobách 4. v.s.
- 4VM Vrchoviny na drobách 4. v.s.
- 3BM Rozřezané plošiny na drobách 3. v.s.
- 3SM Svahy na drobách 3. v.s.
- 4SM Svahy na drobách 4. v.s.
- 5Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 5. v.s.
- 4Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. v.s.
- 4PM Pahorkatiny na drobách 4. v.s.
- 3UM Výrazná údolí v drobách 3. v.s.
- 5HI Hornatiny na bazických vulkanitech 5. v.s.
- 3BE Rozřezané plošiny na spraších 3. v.s.
- 4Nh Širší převážně hlinité nivy 4. v.s.
- 4Nk Široké kamenité nivy 4. v.s. – extrémní typ
- 5BJ Rozřezané plošiny na bazickém krystaliniku 5. v.s.
- 4PI Pahorkatiny na bazických vulkanitech 4. v.s.
- 5Nk Nivy s kamenitým povrchem 5. v.s. – unikátní typ
- 5ZT Hřbety na křemencích 5. v.s. – extrémní typ
- 4VA Vrchoviny na vápencích 4. v.s. – unikátní typ
- 4UI Výrazná údolí v bazických vulkanitech 4. v.s. – řídký typ

■ 1.55 Krnovský bioregion

V Krnovském bioregionu se v zastoupení biochor jednotlivých typů objevují homogenní typy s typy nevýrazně heterogenními. Na území MSK se nachází 7 typů typů biochor 3. (dubobukového) a 4. (bukového) vegetačního stupně.

- 3BM Rozřezané plošiny na drobách v suché oblasti 3. v.s.
- 3BM Rozřezané plošiny na drobách 3. v.s.
- 4PM Pahorkatiny na drobách v suché oblasti 4. v.s.
- 4VM Vrchoviny na drobách 4. v.s.
- 3Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 3. v.s.
- 3Nh Užší převážně hlinité nivy 3. v.s.
- 3BE Rozřezané plošiny na spraších v suché oblasti 3. v.s.

■ 1.70 Jesenický bioregion

V Jesenickém bioregionu se v zastoupení biochor jednotlivých typů objevují typy nevýrazně heterogenní. Na území MSK se nachází 9 typů biochor 4. (bukového) až 6. (smrkojedlobukového) vegetačního stupně.

- 5SQ Svahy na pestrých metamorfitech 5. v.s.
- 5HM Hornatiny na drobách 5. v.s.
- 5VQ Vrchoviny na pestrých metamorfitech 5. v.s.
- 5Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 5. v.s.
- 4SM Svahy na drobách 4. v.s.
- 6ZQ Hřbety na pestrých metamorfitech 6. v.s. – řídký typ
- 5BQ Rozřezané plošiny na pestrých metamorfitech 5. v.s.
- 5UQ Výrazná údolí v pestrých metamorfitech 5. v.s.
- 5Dr Podmáčené sníženiny na kyselých horninách s rašeliništi 5. v.s. – extrémní typ

■ 2.2 Opavský bioregion

V Opavském bioregionu se v zastoupení biochor jednotlivých typů objevují převážně homogenní typy i s typy heterogenními (Osoblažsko). Na území MSK se nachází 11 typů biochor 3. (dubobukového) vegetačního stupně.

- 3RE Plošiny na spraších v suché oblasti 3. v.s.
- 3BE Rozřezané plošiny na spraších 3. v.s.
- 3RE Plošiny na spraších 3. v.s.
- 3BE Rozřezané plošiny na spraších v suché oblasti 3. v.s.
- 3Nh Užší převážně hlinité nivy 3. v.s.
- 3Ro Vlhké plošiny na kyselých horninách 3. v.s.
- 3BN Rozřezané plošiny na zahliněných štěrcích 3. v.s.
- 3BM Rozřezané plošiny na drobách 3. v.s.
- 3BM Rozřezané plošiny na drobách v suché oblasti 3. v.s.
- 3Da Přechodové slatinné rašeliny 3. v.s. – unikátní typ
- 3BW Rozřezané plošiny na kyselých pískovcích 3. v.s.

■ 2.3 Ostravský bioregion

V Ostravském bioregionu se v zastoupení biochor jednotlivých typů objevují převážně homogenní typy. Na území MSK se nachází 8 typů biochor zejména 3. (dubobukového) a výjimečně 4. (bukového) vegetačního stupně.

- 3BE Rozřezané plošiny na spraších 3. v.s.
- 3Ro Vlhké plošiny na kyselých horninách 3. v.s.
- 3RE Plošiny na spraších 3. v.s.
- 4Nk Široké kamenité nivy 4. v.s. – extrémní typ
- 3Nh Užší převážně hlinité nivy 3. v.s.
- 3AM Antropogenní reliéf dolů a výsypek 3. v.s. – extrémní typ
- 3BN Rozřezané plošiny na zahliněných štěrcích 3. v.s.
- 3BM Rozřezané plošiny na drobách 3. v.s.

■ 2.4 Pooderský bioregion

Pooderský bioregion je v zastoupení biochor jednotlivých typů homogenní. Na území MSK se nacházejí 4 typy biochor 3. (dubobukového) vegetačního stupně.

3Nh Užší převážně hlinité nivy 3. v.s.

3Lh Široké hlinité nivy 3. v.s.

3AM Antropogenní reliéf dolů a výsypek 3. v.s. – extrémní typ

3Da Přejížděvé slatinné rašeliny 3. v.s. – unikátní typ

■ 3.4 Hranický bioregion

V Hranickém bioregionu se v zastoupení biochor jednotlivých typů objevují typy nevýrazně heterogenní. Na území MSK se nachází 4 typy biochor 3. (dubobukového) vegetačního stupně.

3BE Rozřezané plošiny na spraších 3. v.s.

3BC Rozřezané plošiny na vápničem flyši 3. v.s.

3RE Plošiny na spraších 3. v.s.

3PK Pahorkatiny na pískovcovém flyši 3. v.s.

■ 3.5 Podbeskydský bioregion

V Podbeskydském bioregionu se v zastoupení biochor jednotlivých typů objevují typy heterogenní. Na území MSK se nachází všech 20 typů biochor zastoupených v bioregionu a to 3. (dubobukového) a 4. (bukového) vegetačního stupně.

4PC Pahorkatiny na vápničem flyši 4. v.s.

4Ro Vlhké plošiny na kyselých horninách 4. v.s.

4BN Rozřezané plošiny na zahliněných štěrcích 4. v.s.

4BE Rozřezané plošiny na spraších 4. v.s.

3BC Rozřezané plošiny na vápničem flyši 3. v.s.

4Nk Široké kamenité nivy 4. v.s. – extrémní typ

4RN Plošiny na zahliněných štěrcích 4. v.s.

4Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. v.s.

4VK Vrchoviny na flyšových pískovcích 4. v.s.

4VI Vrchoviny na bazických vulkanitech 4. v.s.

4VC Vrchoviny na vápničem flyši 4. v.s.

- 4HK Hornatiny na flyšových pískovcích 4. v.s.
- 4RE Plošiny na spraších 4. v.s.
- 4PI Pahorkatiny na bazických vulkanitech 4. v.s.
- 3PK Pahorkatiny na pískovcovém flyši 3. v.s.
- 4Nh Širší převážně hlinité nivy 4. v.s.
- 4PK Pahorkatiny na pískovcovém flyši 4. v.s.
- 3PI Pahorkatiny na bazických vulkanitech 3. v.s. – řídký typ
- 4VA Vrchoviny na vápencích 4. v.s. – unikátní typ
- 3RB Plošiny na slínech 3. v.s.

■ 3.9 Vsetínský bioregion

Ze Vsetínského bioregionu zasahuje na území MSK pouze jeden typ biochory a to 3. (dubobukového) vegetačního stupně.

- 3PK Pahorkatiny na pískovcovém flyši 3. v.s.

■ 3.10 Beskydský bioregion

V Beskydském bioregionu se v zastoupení biochor jednotlivých typů objevují typy heterogenní i homogenní. Na území MSK se nachází 5 typů biochor čtvrtého (bukového) a 5. (jedlobukového) vegetačního stupně.

- 5SK Svahy na pískovcovém flyši 4. v.s.
- 4SC Svahy na jílovitém vápnitém flyši 4. v.s.
- 5SK Hřbety na pískovcovém flyši 5. v.s.
- 4SK Svahy na pískovcovém flyši 4. v.s.
- 5Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 5. v.s.

2.3. Popis posouzení funkčnosti skladebných částí ÚSES

Při hodnocení funkčnosti regionálního (nadregionálního) ÚSES se vycházelo z biogeografických podkladů, biotopového mapování, údajů ochrany přírody, územního plánování (ÚPD obcí a měst), migračních koridorů a migračně významných území, údajů charakterizujících lesní porosty, aktuálních leteckých snímků a terénního šetření. Dalším významným podkladem byl poskytnutý materiál Agentury ochrany přírody a krajiny, který zahrnuje velmi podrobnou celorepublikovou databázi krajinného pokryvu a dělí krajinný pokryv do 41 různých kategorií. Tato konsolidovaná vrstva ekosystémů (dále KVES) je vytvořena na základě kompilátu celkem 5 velmi detailních datových zdrojů. Hlavním vstupem se stala aktuální vrstva mapování biotopů (verze 2013) a data Land Cover z družicového snímkování zemského povrchu. I z tohoto důvodu byla pro hodnocení funkčnosti ÚSES upřednostněna KVES před pouhým mapováním biotopů.

Oponentní posudek na zpracovanou studii nadmístního ÚSES požadoval doplnění hodnocení funkčnosti jednotlivých skladebných částí ÚSES. V zadání pro úpravu se píše: „*Bude dopracována definice kritérií pro hodnocení funkčnosti skladebných prvků ÚSES vymezených v Plánu – jednoznačně definovat kvantifikovatelná kritéria pro stanovení funkčnosti, tj. pětistupňovou škálu rozdělenou na procentuální intervaly*“.

V současnosti není zpracovateli známá žádná metodika, jak takové hodnocení funkčnosti provádět. Proto bylo přistoupeno k řešení, které je popsáno níže.

1. Nezbytným předpokladem pro jednotné vyhodnocení je mít k dispozici vhodnou datovou vrstvu, která by zachycovala určitý využitelný jev pro celé území MSK.

2. Další úvaha směřovala k tomu, zda již neexistuje způsob hodnocení krajiny, který by mohl být použit.

Ad1) Jako použitelná s ohledem na kvalitu i zaměření se jevila vrstva mapování biotopů soustavy NATURA 2000. Tato vrstva ale nepokrývá celoplošně dané území. V místech, kde nebyl předpoklad výskytu biotopů, mapování nebylo provedeno. Na druhou stranu, AOPK ČR ve spolupráci s CzechGlobe zpracovala celoplošnou Konsolidovanou vrstvu ekosystémů (KVES)*, jejímž základem je devět zdrojů vstupních dat, včetně vrstvy mapování biotopů.

Ad2) Pro vyhodnocení kvality byl nutný návrat k prvopočátkům ÚSES a s ním spojeného mapování krajiny. Nabízely se dvě základní cesty:

a) Převod/doplnění kategorií KVES 4 na/o význam pro ekologickou stabilitu typů aktuální vegetace dle Míchala, častěji známý jako stupeň ekologické stability nebo

b) převod/doplnění dle kategorizace odezvy společenstev na antropické ovlivnění geobiocenóz na základě srovnání přírodního a aktuálního stavu vegetace, kterou podle von Hornsteina (1958) upravil J. Lacina.

Prostý výpočet stupně ekologické stability pro jednotlivé skladebné části na základě průměru dle zastoupení jednotlivých ploch s konkrétním stupněm ekologické stability byl zamítnut kvůli možnému výraznému zkreslení (především kvůli nejednoznačnosti určení významu pro ekologickou stabilitu některých kategorií KVES). Obdobný problém nastal při snaze využít kategorizaci dle Laciny.

Proto bylo přistoupeno k využití známého koeficientu antropického ovlivnění vegetace – KAOV (často nesprávně uváděný jako koeficient ekologické stability), který byl vztažen ke kategoriím KVES. Tento koeficient je vztažen k vegetaci a jejímu ovlivnění antropickou činností, což se jeví jako vhodný základ pro hodnocení funkčnosti.

Standardní výpočet KAOV: *stabilní ekosystémy x nestabilní ekosystémy*⁻¹

Hodnoty KAOV jsou klasifikovány takto:

$KAOV \leq 0,10$: území s maximálním narušením přírodních struktur, základní ekologické funkce musí být intenzívně a trvale nahrazovány technickými zásahy

$0,10 < KAOV \leq 0,30$: území nadprůměrně využívané, se zřetelným narušením přírodních struktur, základní ekologické funkce musí být soustavně nahrazovány technickými zásahy

$0,30 < KAOV \leq 1,00$: území intenzívně využívané zejména zemědělskou velkovýrobou, oslabení autoregulačních pochodů v ekosystémech způsobuje jejich značnou ekologickou labilitu a vyžaduje vysoké vklady dodatkové energie

$1,00 < KAOV < 3,00$: vcelku vyvážená krajina, v níž jsou technické objekty relativně v souladu s dochovanými přírodními strukturami, důsledkem je i nižší spotřeba energo-materiálových vkladů

$KAOV \geq 3,00$: přírodní a přírodě blízká krajina s výraznou převahou ekologicky stabilních struktur a nízkou intenzitou využívání krajiny člověkem

Pro tento výpočet bylo třeba rozhodnout, které kategorie KVES budou uvažovány jako ekosystémy stabilní a které jako nestabilní. Při rozhodování bylo bráno v úvahu, že jednotlivé kategorie KVES mohou patřit do různého rozmezí hodnocení. Výsledkem je tabulka, která zdůrazňuje pomocí barev přiřazení (zelená – stabilní, červená – nestabilní, oranžová – přechody). Bylo nutno se vypořádat s kategoriemi, které tvořily přechody. Zde bylo uvažováno, jaké případy mohou nastávat a jaká může být jejich četnost/plocha. Podle toho byly dále rozděleny do stabilních nebo nestabilních ekosystémů. Jedná se o zjednodušení, které může vykazovat jistou chybovost, ta ale je jednotná a oproti případnému reálnému vymapování krajiny (na které nejsou časové ani finanční možnosti) by neměla být zásadní. Jako problematické kategorie KVES pro zařazení nadále zůstávaly tři:

Hospodářské lesy smíšené

Bažiny a močály

Rybníky a nádrže

Vzhledem k tomu, jaká území lze zařadit do kategorie „Bažiny a močály“ (potenciálně se může často jednat i o nevymapované biotopy) a i vzhledem k probíhající klimatické změně a boji proti suchu kdy je význam podmáčených ploch pro krajinu vysoký, byla tato kategorie zařazena do stabilních ekosystémů.

Další dvě kategorie (Hospodářské lesy smíšené a Rybníky a nádrže) nabízí širokou škálu možností, kdy lze velmi nesnadno rozhodnout o zařazení. Byly provedeny pokusy s výpočtem, který je řadil do ekosystémů stabilních, nebo nestabilních. Výsledky byly dle předpokladu výrazně odlišné. Dále byl proveden pokus, kdy tyto kategorie nebyly do výpočtu zařazeny. Toto řešení narazilo na praktický problém, kdy především hospodářské lesy smíšené zabíraly výraznou plochu skladebné části a o konečném zařazení pak rozhodovalo vyhodnocení malé plochy, což opět vedlo ke zkreslení. Proto byl učiněn pokus, kdy byla plocha těchto kategorií rozdělena na poloviny a jedna polovina byla započtena jako stabilní a druhá polovina jako nestabilní. Toto řešení dávalo výsledek, který se jevil jako vhodný a dostatečně přesný.

Po výpočtu bylo možno provést zařazení do požadovaných pěti stupňů následovně:

$KAOV \leq 0,10$ = nefunkční

$0,10 < KAOV \leq 0,30$ = převážně nefunkční

$0,30 < KAOV \leq 1,00$ = částečně funkční

$1,00 < KAOV < 3,00$ = převážně funkční

$KAOV \geq 3,00$ = funkční

Hodnocení funkčnosti nebylo provedeno pro NRBC, jejichž podoba byla do Plánu NR+RÚSES převzata a vymezení bylo provedeno historicky odlišně od regionální úrovně. Pro NRBC je podstatnější charakteristikou biogeografická reprezentativnost, kterou by obecně měla splňovat již od svého původního vymezení.

*) *Konsolidovaná vrstva ekosystémů* [elektronická geografická data] (2013). Praha. CzechGlobe, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR. Detailní data krajinného pokryvu v 41 definovaných kategoriích na území ČR.

Označení v mapách s využitím KVES: *Konsolidovaná vrstva ekosystémů* © CzechGlobe © AOPK ČR 2013, s využitím vlastních dat a dat ZABAGED (© ČÚZK 2012), Corine Land Cover 2006 (© EEA 2006), Urban Atlas 2006 (© EEA 2006), DIBAVOD (© VÚV TGM 2012)

2.4. Tabelární přehled nadregionálního a regionálního ÚSES a navrhované úpravy

Podrobné odůvodnění navrhovaných úprav vymezení nadmístního ÚSES na území MSK je součástí přílohy Vyhodnocení souladu ÚPD a návrhu ÚS ÚSES.

2.4.1 Nadregionální ÚSES - biocentra

ID KÓD	KÓD AOPK	KÓD ZÚR	NÁZEV	BEZ ÚPRAV	PLOCHA (ha)	ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA
NRBC-65	65	65	Slunečná	dle AOPK 2013	1 733,30	Reprezentativní pro bioregion 1.54 Nízkojesenický. Cílové ekosystémy – mezofilní bučinné a horské.
NRBC-67	67	67	Cvilín	dle AOPK 2013	1 458,55	Reprezentativní pro bioregion 1.55 Krnovský. Cílové ekosystémy – mezofilní hájové a borové.
NRBC-88	88	88	Praděd	dle AOPK 2013	6 849,31 1 934,19 v MSK	Reprezentativní pro bioregion 1.70 Jesenický. Cílové ekosystémy – horské, mezofilní bučinné, rašelinné.
NRBC-90	90	90	Dařanec	dle AOPK 2013	1 043,40	Reprezentativní pro bioregion 2.2 Opavský. Cílové ekosystémy – mezofilní hájové.
NRBC-91	91	91	Černý les	dle AOPK 2013	1 003,80	Reprezentativní pro bioregion 2.3 Ostravský. Cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, mezofilní hájové a nivní.
NRBC-92	92	92	Oderská niva	dle AOPK 2013	4 904,53	Reprezentativní pro bioregion 2.4 Pooderský. Cílové ekosystémy – nivní, vodní a luční.
NRBC-97	97	97	Hukvaldy	dle AOPK 2013	1 801,53	Reprezentativní pro bioregion 3.5 Podbeskydský. Cílové ekosystémy - mezofilní bučinné a luční.
NRBC-103	103	10	Radhošť-Kněhyně	dle AOPK 2013	3 115,89	Reprezentativní pro bioregion 3.10 Beskydský. Cílové ekosystémy – horské jedlobučiny se smrkem, klimaxové smrčiny, květnaté bučiny, luční.
NRBC-426	426	42	Sovinec	dle AOPK 2013	2 740,80	Reprezentativní pro bioregion 1.54 Nízkojesenický. Cílové ekosystémy – mezofilní bučinné a luční.
NRBC-2007	2007	20	Ptačí hora-Údolí Opavy	dle AOPK 2013	1 432,61	Unikátní v bioregionu 1.54 Nízkojesenickém. Cílové ekosystémy – mezofilní bučinné, vodní, nivní, mokřadní, luční.

2.4.2 Nadregionální ÚSES - biokoridory

ID KÓD	KÓD ZÚR	ÚPRAVA	DÉLKA (km)	TYP OSY	ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA
NRBK-86	K 86	Upřesněn v rámci koridoru ZÚR	9,62	MB	Směřuje z CHKO Jeseníky krátce přes severozápadní část řešeného území do údolí Opavy mezi Vrbnem pod Pradědem a Karlovicemi, kde se napojuje na mezofilní bučinnou osu NRBK K 87. Cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.
NRBK-87A	K 87	Nuanční	22,45	V	Směřuje ve vazbě na toky Střední Opavy a Opavy z CHKO Jeseníky do NRBC 20 Ptačí hora-Údolí Opavy. Jednoznačná lokalizace trasy je dána bezprostřední vazbou na vodní prostředí v korytech vodních toků. Cílové ekosystémy – vodní.
	K 87	Nuanční		N	Osa NRBK je vedena údolní nivou Opavy v zásadě souběžně s vodní osou NRBK K 87 z RBC 201 Pod Válečnou strání do NRBC 20 Ptačí hora-Údolí Opavy. Lokalizace trasy je dána vazbou na stávající lužní porosty a doprovodné porosty vodního toku. Cílové ekosystémy – nivní.
NRBK-87B	K 87	Nebyl v ZÚR vymezen, doplnění chybějící osy MB + lokální upřesnění	28,84	MB	Směřuje z CHKO Jeseníky z jihozápadní strany údolí Opavy do NRBC 20 Ptačí hora-Údolí Opavy. Lokalizace trasy vyplývá z vazby na lesní porosty odpovídající cílovým ekosystémům. Cílové ekosystémy - mezofilní bučinné.
NRBK-88	K 88	Nuanční	26,57	MB	Směřuje z CHKO Jeseníky přes západní až jihozápadní část Moravskoslezského kraje a okrajově i území Olomouckého kraje do NRBC 65 Slunečná. Lokalizace trasy je dána vazbou na cílové ekosystémy. Cílové ekosystémy - mezofilní bučinné.

ID KÓD	KÓD ZÚR	ÚPRAVA	DÉLKA (km)	TYP OSY	ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA
NRBK-91/1	K 91	Upřesněn v rámci koridoru ZÚR	4,49	MB	Osa vložená z NRBC Sovinec do RBC 186 Nad Břevencem k NRBC Jezernice. Lokalizace trasy je dána vazbou na cílové ekosystémy. Cílové ekosystémy - mezofilní bučinné.
NRBK-91/2	K 91	Vymezen na návaznost Olomouckého kraje, řešení mimo ZÚR	2,44	MB	Zasahuje z území Olomouckého kraje do nejzápadnější části řešeného území. Hlavní výhodou tohoto řešení je dodržení návaznosti trasy se stávajícím řešením na území Olomouckého kraje (obsaženém v ZÚR Olomouckého kraje). Odůvodnění: řešení je v nárocích na plochy minimalizováno a lokalizace je dána vazbou na stávající cílové ekosystémy (květnaté bučiny). Vymezení této trasy je podpořeno i dálkovým migračním koridorem. Cílové ekosystémy - mezofilní bučinné. Vymezením NRBC Sovinec je biokoridor navázán na K91 v Olomouckém kraji a K91 na území MSK v k.ú. Sovinec.
NRBK-95	K 95	Upřesněn v rámci koridoru ZÚR	12,11	MH	Směřuje z NRBC 67 Cvilín přes údolí Opavy do Polska, odtud dále k Hněvošicím a severní částí řešeného území k NRBC 90 Dařanec. Cílové ekosystémy - mezofilní hájové.
NRBK-96A	K 96	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR	70,58	V	Propojuje ve vazbě na tok Opavy severní části řešeného území NRBC 20 Ptačí hora-Údolí Opavy a vodní osu NRBK K 100. Jednoznačná lokalizace většiny trasy je dána bezprostřední vazbou na vodní prostředí v jediném korytě Opavy. Cílové ekosystémy - vodní. <i>Poznámka: opraveno na základě chybného uvedení v ZÚR</i>
	K 96	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR		N	Je vedena údolní nivou Opavy v zásadě souběžně s vodní osou NRBK K 96 mezi NRBC 20 Ptačí hora-Údolí Opavy a nivní osou NRBK K 100. Lokalizace trasy od NRBC 20 Ptačí hora-Údolí Opavy po Velké Hoštice je dána bezprostřední vazbou na vodní osu NRBK. Lokalizace ve směru od Velkých Hoštic po napojení na nivní osu NRBK K 100 je vázána na nivu řeky Opavy. Cílové ekosystémy – nivní.

ID KÓD	KÓD ZÚR	ÚPRAVA	DÉLKA (km)	TYP OSY	ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA
NRBK-96B NRBK-96B	K 96	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR, doplněno další trasou v koridoru ZÚR	11,58 0,31	MB MH	Propojuje v severozápadní části řešeného území mezofilní bučinnou osu NRBK K 102 a NRBC 67 Cvilín. Lokalizace základní trasy, částečně převzaté z KoPÚ Zátor a ÚPD obcí. Ponecháno zdvojené napojení na RBC 257 V Zátorském lese vzhledem zajištění a posílení významného migračního území. Obě napojení jsou součástí ÚPD Zátor. Cílové ekosystémy - mezofilní bučinné, příp. mezofilní hájové.
NRBK-97	K 97	Změny v napojení na NRBC 90 a 91	12,44	MH	Propojuje v severní části řešeného území (mezi Bělou a Šilheřovicemi) NRBC 90 Dařanec a NRBC 91 Černý les. Lokalizace trasy, převzatá v dílčích úsecích z KoPÚ Darkovice, na základě aktuálního stavu krajiny. Cílové ekosystémy - mezofilní hájové.
NRBK-98	K 98	Upřesněn v rámci koridoru ZÚR	12,47	MH	Směřuje v severovýchodní části řešeného území z NRBC 91 Černý les napříč přes údolí Odry mezi Ostravou a Bohumínem a dále k severovýchodu do Polska. Lokalizace trasy je převzatá v dílčích úsecích z řešení ÚP Bohumín a z ÚPD obcí. Omezená funkčnost v zastavěném území. Cílové ekosystémy - mezofilní hájové.
NRBK-99	K 99	Nuanční	35,32	MH MB	Mezofilní bučinná až mezofilní hájová osa. Propojuje východně až jižně od Ostravy mezofilní hájovou osu NRBK K 98 a NRBC 97 Hukvaldy. Lokalizace základní trasy, převzaté v dílčích úsecích z ÚP Ostravy, z ÚPD obcí. Cílové ekosystémy - mezofilní hájové, příp. mezofilní bučinné.
NRBK-100	K 100	Upřesněn v rámci koridoru ZÚR	11,68	N	Osa NRBK je vedena údolní nivou Odry v zásadě souběžně s vodní osou NRBK K 100 z NRBC 92 Oderská niva přes území města Ostravy a kolem Bohumína do Polska. Lokalizace trasy je dána převážně bezprostřední vazbou na vodní osu NRBK, případně vazbou na stávající lužní porosty a doprovodné porosty vodního toku. Cílové ekosystémy – nivní.
	K 100	Upřesněn v rámci koridoru ZÚR	11,68	V	Směřuje ve vazbě na tok Odry z NRBC 92 Oderská niva přes území města Ostravy a kolem Bohumína do Polska. Jednoznačná lokalizace trasy je dána bezprostřední vazbou na vodní prostředí v korytě Odry. Cílové ekosystémy – vodní.

ID KÓD	KÓD ZÚR	ÚPRAVA	DÉLKA (km)	TYP OSY	ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA
NRBK-101B	K 101	Část mimo koridor ZÚR	11,83	H MB	Osa začíná na severním okraji k.ú. Krásná p. Lysou horou, severně od BC 188 a pokračuje paralelně s NRBK 101 proti proudu Mohelnice. Od pramenů Mohelnice na již. okraji k.ú. pokračuje samostatně do vrcholových partií Beskyd, kde je jižně od RBC 155 napojuje do K147 H. Cílové ekosystémy – mezofilní, příp. horské. Odůvodnění úpravy: NRBK je vymezen maximálně mimo osídlení, využívá potenciálu přírodních biotopů odpovídajících cílovým ekosystémům a je v souladu s migračními koridory zvláště chráněných druhů (vybrané druhy).
NRBK-101A	K 101	Upřesněn v rámci koridoru ZÚR	35,73	V	Směřuje od soutoku Ostravice s Odrou, kde se napojuje na vodní osu NRBK K 100, postupně ve vazbě na tok Ostravice přes Ostravu a část Frýdku-Místku a dále ve vazbě na toky Morávky a Mohelnice do CHKO Beskydy. Jednoznačná lokalizace trasy je dána bezprostřední vazbou na vodní prostředí v korytech vodních toků. Cílové ekosystémy – vodní.
	K 101	Upřesněn v rámci koridoru ZÚR		N	Je veden údolními nivami Ostravice, Morávky a Mohelnice v zásadě souběžně s vodní osou NRBK K 101 od soutoku s Odrou přes území měst Ostravy a Frýdku-Místku až do CHKO Beskydy. Lokalizace trasy je dána převážně bezprostřední vazbou na vodní osu NRBK, případně vazbou na stávající lužní porosty a doprovodné porosty vodních toků. Cílové ekosystémy – nivní.
NRBK-102	K 102	Upřesněn v rámci koridoru ZÚR	16,64	MB	Propojuje v západní části řešeného území východně až jižně od Bruntálu NRBC 20 Ptačí hora-Údolí Opavy a mezofilní bučinnou osu NRBK K 88. Lokalizace většinou převzatá z ÚPD obcí. Cílové ekosystémy - mezofilní bučinné.

ID KÓD	KÓD ZÚR	ÚPRAVA	DÉLKA (km)	TYP OSY	ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA
NRBK-103	K 103	Řešení koridoru v OLK	6,98	MB	Směřuje přes pomezí Olomouckého a Moravskoslezského kraje z NRBC 65 Slunečná do vojenského újezdu Libavá v Olomouckém kraji. Lokalizace trasy navazuje na vymezení v ZÚR Olomouckého kraje. Lokalizace dle aktuálního stavu území. Cílové ekosystémy - mezofilní bučinné.
NRBK-143	K 143	Upřesněn v rámci koridoru ZÚR	6,32	N	Směřuje z NRBC Poodří-jih údolní nivou Luhy a podél jejího bezejmenného pravostranného přítoku v zásadě souběžně s vodní osou NRBC do Olomouckého kraje. Lokalizace trasy v nivě Luhy je dána převážně bezprostřední vazbou na vodní osu NRBK. Návaznost na stávající řešení na území Olomouckého kraje (obsaženém v ZÚR Olomouckého kraje). Cílové ekosystémy – nivní.
	K 143	Upřesněn v rámci koridoru ZÚR		V	Směřuje ve vazbě na tok řeky Luhy z NRBC Poodří (na území CHKO Poodří) přes Jeseník nad Odrou pod most silnice I/48 u Dubu a dále po drobném pravostranném přítoku Luhy z východní strany – Heřmanický potok až k přerušení přes rozvodí na území Olomouckého kraje. Jednoznačná lokalizace trasy od NRBC Poodří po Vlčnovský potok je dána bezprostřední vazbou na vodní prostředí v korytě Luhy. Lokalizace úseku na toku Luhy kolem Polouvsí a Dubu je pak dána relativně největším významem tohoto vodního toku. Cílové ekosystémy – vodní.
NRBK-144A	K 144	Upřesněn v rámci koridoru ZÚR	6,73	MH MB	Směřuje z Olomouckého kraje přes jižní část řešeného území (kolem Starojické Lhoty, Palačova a Janovic k Petřkovické hoře, kde se mění na mezofilní bučinnou osu. Lokalizace trasy převážně odpovídá ÚP Starý Jičín. Cílové ekosystémy - mezofilní hájové, příp. mezofilní bučinné.
NRBK-144C	K 144	Upřesněn v rámci koridoru ZÚR	20,47	MB	Od Petřkovické hory, kde navazuje na mezofilní hájovou osu NRBK K 144, je vedena jižní částí řešeného území do NRBC 97 Hukvaldy. Lokalizace základní trasy koresponduje s ÚP Starý Jičín. Cílové ekosystémy - mezofilní bučinné.
NRBK-144B	K 144	Upřesněn v rámci koridoru ZÚR a nový návrh - odlišnost řešení ve Zlínském kraji	1,43	MH	Od Petřkovické hory vede západním směrem do Olomouckého kraje. Doplněna část v návaznosti na Zlínský kraj v lokalizaci jižně od Palačova. V Olomouckém kraji nemá zajištěnu návaznost. Cílové ekosystémy - mezofilní hájové.

ID KÓD	KÓD ZÚR	ÚPRAVA	DÉLKA (km)	TYP OSY	ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA
NRBK-145	K 145	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR, částečně řešeno ve ZLK	22,65	MB	Od Petřkovické hory, kde navazuje na mezofilní hájovou a mezofilní bučinnou osu NRBK K 144, je vedena při pomezí se Zlínským krajem kolem Hostašovic k jihovýchodu, do CHKO Beskydy. Nekoresponduje zcela se ZÚR Zlínského kraje. Cílové ekosystémy – mezofilní bučinné.
	K145	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR, částečně řešeno ve ZLK		H	Od vrchu Krátká na jižním okraji k.ú. Věřovice kopíruje horský hřeben generelně k východu. Po průchodu RBC 143 se stáčí ostře na JV a končí napojením do NRBC 10 na k.ú. Trojanovice. Cílové ekosystémy – horské.
NRBK-146	K 146	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR	5,60	H	Spojuje NRBC 10 Radhošť-Kněhyně s NRBK K 147H (RBC Salajka). Osa NRBK je vedena hřbetními partiemi na pomezí se Zlínským krajem k jihovýchodu a poblíž hranice se Slovenskem se v prostoru vloženého RBC Salajka (212) napojuje na horskou osu NRBK K 147. Vymezení koordinováno se ZÚR Zlínského kraje. Cílové ekosystémy – horské.
NRBK-147A	K 147	Upřesněn na okraji koridoru ZÚR	40,60	H	NRBK č. 147 Makyta-hranice ČR Směřuje ze Zlínského kraje územím CHKO Beskydy obloukem podél hranice se Slovenskem z jižní strany Mostů u Jablunkova, s napojením na mezofilní bučinnou osu NRBK K 147 z východní strany Mostů. Lokalizace trasy vyplývá z jejího prověření zpracovanou studií, vymezující v rámci NRBK koridor pro migraci velkých savců napříč územím Jablunkovské brázdy. Cílové ekosystémy – horské.
NRBK-147B	K 147	Lokální odlišnosti mimo koridor ZÚR	24,25	MB	Směřuje z CHKO Beskydy jižně od Jablunkova ze severní strany Mostů u Jablunkova obloukem k jihovýchodu, na Slovensko. Lokalizace většiny trasy vyplývá z jejího prověření zpracovanou studií, vymezující v rámci NRBK koridor pro migraci velkých savců napříč územím Jablunkovské brázdy. V místě křížení se silnicí I/11 je trasa nasměrována na plánovaný ekodukt pro velké savce. Cílové ekosystémy - mezofilní bučinné. Odůvodnění: mírné vybočení koridoru ZÚR je dáno využitím biotopů acidofilních bučin vzhledem k cílovým ekosystémům, odklonem od nových výsadeb monokultur smrku a holin, dále je využito prostorové dělení lesa.

Poznámky:

Dle ZÚR cílové ekosystémy NRBK vyjadřuje typ osy: V = vodní, N = nivní; MH = mezofilní hájová, MB = mezofilní bučinná, H = horská.

Funkčnost nadregionálních biocenter a biokoridorů nebyla hodnocena, tyto skladebné části jsou v kompetenci Ministerstva životního prostředí. Zpracovatel však orientačně do nadregionálních biokoridorů vložil biocentra místního významu, aby byly zřejmé návaznosti na regionální územní systém a prostorově zajištěny nezbytné limitující parametry.

V jednom případě byl doplněn nadregionální biokoridor K87, který v ZÚR nebyl vymezen, ale je součástí koncepce NR ÚSES.

2.4.3 Regionální ÚSES - biocentra

ID KÓD	KÓD ZÚR	PLOCHA (ha)	NÁZEV	ÚPRAVA	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST
RBC-101	101	160,04	Bělský Palesek	Lokální rozšíření plochy, vyjmuto zastavěné území	mezofilní hájové, hygofilní lesní	Částečně funkční
RBC-102	102	123,76	Bezdínek	Úprava hranic RBK a RBC	nivní, vodní	Funkční
RBC-103	103	115,64	Bílý Kříž	Úprava hranic	horské, mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-104	104	41,62	Bobek	Úprava hranic	horské, mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-105	105	176,82	Bor-Bouře	Nuanční	mezofilní hájové, hygofilní lesní	Převážně funkční
RBC-106	106	29,99	Brantická niva	Nuanční	nivní, vodní	Převážně nefunkční
RBC-107	107	77,08	Brumovická niva	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Převážně funkční
RBC-108	108	113,58	Bruntálský les	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné	Nefunkční
RBC-109	109	72,30	Brušperský les	Nuanční	hygofilní lesní	Částečně funkční
RBC-110	110	159,34	Bučina u Bartovic	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Funkční
RBC-111	111	73,74	Bystřická Olše	Zpřesnění hranic	nivní, vodní, hygofilní	Převážně funkční
RBC-112	112	19,89	Čabovské	Zpřesnění hranice, redukce plochy	mezofilní bučinné	Nefunkční
Odůvodnění: RBC 112 je redukováno o plochy lesa, které zcela neodpovídají cílovým ekosystémům a navazují část RBC Březová (název na území OLK) je dostačující pro funkčnost RBC.						
RBC-113	113	57,26	Čantoryje	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné, horské	Funkční
RBC-114	114	96,43	Červená hora	Nuanční	mezofilní bučinné	Převážně nefunkční
RBC-115	115	359,87	Červený kámen-Pískovna	Rozšíření plochy	mezofilní bučinné	Převážně funkční
Odůvodnění: zvolen byl kompaktnější tvar biocentra k lepší funkčnosti biocentra a dosažení cílových ekosystémů.						
RBC-116	116	92,95	Dařanec	Nuanční	mezofilní hájové	Převážně funkční

ID KÓD	KÓD ZÚR	PLOCHA (ha)	NÁZEV	ÚPRAVA	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST
RBC-117	117	102,54	Dobroslavický les	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové	Funkční
RBC-118	118	250,52	Dolnováclavovské	Lokální rozšíření plochy	mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-119	119	34,98	Držkovická niva	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Převážně nefunkční
RBC-120	120	24,60	Dubská Luha	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Částečně funkční
RBC-121	121	135,70	Emauzské rybníky	Lokální rozšíření plochy	nivní, vodní	Částečně funkční
RBC-122	122	96,88	Fulnecká obora	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-123	123	123,85	Girová	Nuanční	mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-124	124	35,33	Gruníky	Výraznější úprava hranic	nivní, vodní, hygrolfilní	Funkční
RBC-125	125	113,90	Gurňák	Nuanční	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Částečně funkční
RBC-126	126	52,80	Havířovská Lučina	Nuanční	nivní, vodní	Částečně funkční
RBC-127	127	16,98	Helenské údolí	Nuanční	nivní, vodní	Funkční
RBC-128	128	97,53	Heraltické údolí	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové	Převážně funkční
RBC-129	129	491,78	Heřmanice-Záblatí	Zpřesnění hranic, lokální úpravy	mezofilní hájové, nivní, vodní	Částečně funkční
RBC-130	130	131,36	Hluchová	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-131	131	71,22	Hněvošický háj	Nuanční	mezofilní hájové	Funkční
RBC-132	132	58,54	Hodoňovická Ostravice	Zvětšení plochy	nivní, vodní	Funkční
Odůvodnění: úprava byla provedena ke zvětšení i přes existenci elektrického vedení, které nevylučuje existenci lučních ekosystémů, které jsou součástí niv. V doplněné části jsou kvalitní cílové ekosystémy.						
RBC-133	133	30,10	Holasovická niva	Nuanční	nivní, vodní	Částečně funkční
RBC-134	134	103,93	Horník	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-135	135	83,55	Hornosušské	Beze změn	mezofilní hájové, mezofilní bučinné, hygrolfilní lesní, hydrofilní, vodní	Funkční

ID KÓD	KÓD ZÚR	PLOCHA (ha)	NÁZEV	ÚPRAVA	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST
RBC-136	136	92,61	Hrabětický les	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-137	137	69,39	Hrabí	Nuanční	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-138	138	35,88	Hrádecká Olše	Zpřesnění hranic	nivní, vodní, hygrofilní	Převážně funkční
RBC-139	139	124,50	Hradecké	Nuanční	mezofilní bučinné, nivní, vodní	Převážně funkční
RBC-140	140	44,65	Hraniční	Lokální rozšíření plochy	mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-141	141	27,89	Jesenická Luha	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Částečně funkční
RBC-142	142	116,56	Kaluža	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné	Funkční
RBC-143	143	58,80	Kamenárka	Lokální rozšíření plochy	horské, mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-144	144	154,61	Karlovice	Zásadní úpravy - rozčlenění původního biocentra Karlovice na dvě části	horské, mezofilní bučinné	částečně funkční
<p>Odůvodnění: podklad ZÚR – aktualizace vymezuje RBC Karlovice v ploše 950,93 ha, což téměř odpovídá NRBC. Z hlediska minimalizace prostorových parametrů a zajištění cílových ekosystémů je preferováno vymezení dvou biocenter s převahou stávajících bučin (RBC 144 Karlovice, RBC 280 Rokytník).</p>						
-	145 kód zrušen	-	Kladnatá	Zásadní úprava - zrušení této části RBC na území MSK.	-	-
<p>Odůvodnění: biocentrum Kladná na území MSK zasahovalo poměrně malou plochou (1,73 ha) a stávající lesní porosty neodpovídají cílovým ekosystémům. Na území ZLK je dostačující plocha RBC Kladná s odpovídajícími ekosystémy, které jsou součástí ZCHÚ PP Kladná – Grapy o výměře 62,82 ha.</p>						
RBC-146	146	110,40	Klečkovce	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové	Převážně funkční
RBC-147	147	41,34	Kletenský les	Nuanční	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-148	148	281,04	Koblovská a Vrbická niva	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Převážně funkční
RBC-149	149	43,55	Koňákovský les	Nuanční	mezofilní bučinné	Částečně funkční

ID KÓD	KÓD ZÚR	PLOCHA (ha)	NÁZEV	ÚPRAVA	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST
RBC-150	150	34,93	Kostelecká niva	Nuanční	nivní, vodní	Nefunkční
RBC-151	151	30,94	Kotouč	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné, případně ladní	Funkční
RBC-152	152	257,05	Koutská a Zábřežská niva	Rozšíření na kvalitní biotopy	nivní, vodní	Převážně funkční
Odůvodnění: doplněna plocha, která přispívá k lepšímu zajištění funkčnosti (kompaktnější tvar) a zahrnuje současné kvalitní cílové ekosystémy nivní.						
RBC-153	153	101,32	Kozíček	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-154	154	102,45	Kozlovická hora	Nuanční	mezofilní bučinné	Částečně funkční
RBC-155	155	50,08	Křížové Cesty	Lokální rozšíření plochy	horské, mezofilní bučinné	Částečně funkční
RBC-156	156	22,93	Kunčická niva	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Převážně nefunkční
RBC-157	157	36,87	Kunčičská Ostravice	Nuanční	nivní, vodní	Funkční
RBC-158	158	109,93	Landek	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové, nivní, vodní	Funkční
RBC-159	159	139,95	Libotín	Lokální rozšíření plochy	mezofilní bučinné	Funkční
RBC-160	160	53,12	Lichnovské	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné	Nefunkční
RBC-161	161	161,64	Lipina u Oprechtic	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-162	162	29,39	Lišková	Zpřesnění hranic	horské, mezofilní bučinné	Částečně funkční
RBC-163	163	179,78	Loucký les	Nuanční	mezofilní hájové, hygofilní lesní	Převážně funkční
RBC-164	164	72,18	Lutyňský Borek	Nuanční	mezofilní hájové	Funkční
RBC-165	165	41,82	Malohoštická niva	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Převážně nefunkční
RBC-166	166	31,85	Malý Polom	Lokální rozšíření plochy	horské	Částečně funkční
RBC-167	167	211,71	Mazácký Grúnik+Mazák	Lokální rozšíření plochy	horské, mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-168	168	109,25	Měděnec-Návrší	Nuanční	mezofilní bučinné	Částečně funkční
RBC-169	169	111,50	Metylovická hůrka	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné	Převážně funkční

ID KÓD	KÓD ZÚR	PLOCHA (ha)	NÁZEV	ÚPRAVA	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST
RBC-170	170	135,64	Mezi doly	Rozšíření plochy, začlenění vodní plochy	mezofilní hájové, hygroskopní lesní, hydrofilní, vodní	Převážně funkční
Odůvodnění: návrh doplňuje RBC Mezi doly o plochu, která zahrnuje cílové ekosystémy – vodní plochy s pobřežními porosty.						
RBC-171	171	30,60	Mezi Purkarticemi	Nuanční, redukce plochy na základě dělení lesa	mezofilní bučinné	Nefunkční
Odůvodnění: redukce plochy cca o 6 ha na základě rozdělení lesních skupin. Lesní porosty neodpovídají cílovým společenstvům v celé ploše RBC.						
RBC-172	172	91,76	Míchovec-Osičina	Nuanční	mezofilní hájové, hygroskopní lesní, mezofilní bučinné	Částečně funkční
RBC-173	173	212,38	Miloch	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné, horské	Převážně funkční
RBC-174	174	190,97	Mionší	Lokální rozšíření plochy a respektování NPR	mezofilní bučinné, horské	Funkční
Odůvodnění: z větší části zpřesnění/zmenšení na hranici NPR Mionší, pouze ve východní části výraznější zvětšující úprava na hranici nové PR Úplaz.						
RBC-175	175	61,15	Mlýnský vrch	Nuanční	mezofilní bučinné	Nefunkční
RBC-176	176	103,74	Moravický mlýn	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné, nivní, vodní	Funkční
RBC-177	177	171,41	Morávka	Lokální rozšíření plochy	mezofilní bučinné	Částečně funkční
Odůvodnění: RBC upraveno tak, aby nezasahovalo do obydlené lokality, využito cestní síť v lesních porostech.						
RBC-178	178	55,02	Mošnovská Lubina	Rozšíření o kvalitní nivní biotopy	nivní, vodní	Funkční
Odůvodnění: doplněny kvalitní nivní ekosystémy lesa, která přispějí k plné funkčnosti RBC. Na ploše ve střetu s vodovodem je vhodné zatravnění odpovídající nivním loukám. Doplnění plochy je v rámci bufferu RBK.						
RBC-179	179	108,40	Na Čermence	Nuanční	mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-180	180	383,92	Na Morávce	Lokální rozšíření plochy	nivní, vodní, hygroskopní, mezofilní bučinné	Funkční

ID KÓD	KÓD ZÚR	PLOCHA (ha)	NÁZEV	ÚPRAVA	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST
Odůvodnění: doplněny plochy lesních porostů vzhledem k nízkému zastoupení ekotopů vhodných pro mezofilní bučinné ekosystémy.						
RBC-181	181	97,91	Na peklech	Nuanční	mezofilní bučinné	Funkční
RBC-183	183	100,71	Na Velké	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové	Nefunkční
RBC-184	184	115,68	Nad Bílovkou	Nuanční	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Převážně nefunkční
RBC-185	185	77,01	Nad Branticemi	Nuanční	mezofilní bučinné	Nefunkční
RBC-186	186	136,04	Nad Břevencem	Rozšíření	mezofilní bučinné, mezofilní hájové	Převážně funkční
RBC-187	187	132,65	Nad Emauzy	Nuanční	mezofilní bučinné, mezofilní hájové	Převážně funkční
RBC-188	188	30,06	Nad Mohelnicí	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné	Částečně funkční
RBC-189	189	40,67	Nad Moravicí	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné	Nefunkční
RBC-190	190	104,24	Nad Straníkem	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-191	191	23,05	Novoveská Ostravice	Nuanční	nivní, vodní	Převážně funkční
RBC-192	192	153,24	Osoblažský les	Nuanční	hygrofilní lesní	Funkční
RBC-193	193	69,14	Palhanecká niva	Rozšíření plochy	nivní, vodní	Převážně nefunkční
RBC-194	194	32,53	Panský mlýn	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Převážně nefunkční
RBC-195	195	105,99	Petřkovická hora	Nuanční	mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-196	196	30,10	Petřvaldská Lubina	Nuanční	nivní, vodní	Funkční
RBC-197	197	154,70	Plenisko	Lokální rozšíření plochy	mezofilní bučinné, horské	Převážně funkční
RBC-198	198	43,60	Pod Kempy	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Převážně nefunkční
RBC-199	199	41,07	Pod Rájem	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Částečně funkční
RBC-200	200	105,94	U Slučí cesty	Zásadní úprava - chybějící BC pro NRBK - reprezentativní	nivní, vodní doplněno mezofilní bučinné	Částečně funkční

ID KÓD	KÓD ZÚR	PLOCHA (ha)	NÁZEV	ÚPRAVA	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST
Odůvodnění: stávající RBC Pod Slučí cestou je rozšířeno o reprezentativní část pro ekosystémy mezofilní bučinné na NRBK K 87 MB, které na tomto NRBK chybělo. Návrh mění název na RBC U slučí cesty.						
RBC-201	201	57,67	Pod Válečnou strání	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Převážně funkční
RBC-202	202	98,99	Pod Višchorankou	Nuanční	mezofilní bučinné	Nefunkční
RBC-203	203	62,45	Pod Vysokým vrchem	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné	Nefunkční
RBC-204	204	27,91	Pod Žermanickou přehradou	Nuanční	nivní, vodní	Částečně funkční
RBC-205	205	14,01	Polomské rybníky	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Částečně funkční
RBC-206	206	126,75	Přílet	Nuanční	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Nefunkční
RBC-207	207	17,50	Radkovská niva	Lokální rozšíření - zpřesnění hranic v rámci nivy	nivní, vodní	Částečně funkční
RBC-208	208	42,46	Radvanická niva	Nuanční	nivní, hygrofilní	Převážně funkční
RBC-209	209	120,36	Rajský les	Lokální rozšíření plochy	mezofilní hájové, hygrofilní lesní	Převážně funkční
RBC-210	210	29,48	Rosoly	Lokální rozšíření o ekosystémy niv	nivní, vodní	Částečně funkční
RBC-211	211	109,37	Roveň	Nuanční	mezofilní hájové, hygrofilní lesní, mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-212	212	53,49	Salajka	Výraznější úprava hranic	horské, mezofilní bučinné	Převážně funkční
Odůvodnění: biocentrum je rozšířeno na východě s přesahem bufferu o 60 m, na západě o 50 m. Rozšíření o kvalitní cílové lesní ekosystémy.						
RBC-213	213	35,92	Sedlnický selský les	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové, hygrofilní lesní, mezofilní bučinné	Funkční
RBC-214	214	42,18	Skalická Strážnice	Nuanční	mezofilní bučinné	Funkční
RBC-215	215	94,73	Slavkovské Březí	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové	Částečně funkční
RBC-216	216	161,92	Smrk	Lokální rozšíření plochy	horské	Funkční

ID KÓD	KÓD ZÚR	PLOCHA (ha)	NÁZEV	ÚPRAVA	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST
RBC-217	217	91,05	Solná	Lokální rozšíření plochy	mezofilní bučinné	Částečně funkční
RBC-218	218	157,58	Staroměstská niva	Rozšíření plochy, revitalizace Kozince a dle aktuálního stavu území	nivní, vodní	Částečně funkční
Odůvodnění: v území probíhá revitalizace ploch po důlní činnosti a cílem je vytvoření vhodných biotopů odpovídajících cílovým ekosystémům.						
RBC-219	219	27,27	Staroměstská Ostravice	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Funkční
RBC-220	220	133,52	Suchá Dora	Lokální rozšíření plochy	mezofilní bučinné	Funkční
RBC-221	221	92,39	Svoboda	Nuanční	mezofilní hájové	Převážně funkční
RBC-222	222	88,19	Sýkořinec	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové, hygofilní lesní	Převážně nefunkční
RBC-223	223	49,85	Široká Niva	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Částečně funkční
RBC-224	224	87,30	Štandl	Nuanční	mezofilní bučinné, mezofilní hájové	Převážně nefunkční
RBC-225	225	131,76	Šunychl	Nuanční	nivní, vodní	Převážně funkční
RBC-226	226	119,64	Táborské	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové	Převážně funkční
RBC-227	227	33,21	Těšínská niva	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Částečně funkční
RBC-228	228	106,43	Tichavská hůrka	Nuanční	mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-229	229	29,43	Tichavská Lubina	Významné lokální rozšíření RBC - návaznost na nový RBK	nivní, hygofilní	Převážně funkční
Odůvodnění: úprava byla provedena ke zvětšení i přes existenci elektrického vedení, které nevylučuje existenci lučních ekosystémů, které jsou součástí niv. V doplněné části jsou kvalitní cílové ekosystémy. Na toto RBC navazuje nově vymezený RBK nivních a vodních ekosystémů podél celého toku Lubiny.						
RBC-230	230	216,81	Travný	Zpřesnění hranic	horské, mezofilní bučinné	Funkční
RBC-231	231	60,37	Travný potok	Zpřesnění hranic	horské, mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-232	232	74,04	Trojačka	Výraznější úprava hranic	mezofilní bučinné	Funkční

ID KÓD	KÓD ZÚR	PLOCHA (ha)	NÁZEV	ÚPRAVA	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST
RBC-233	233	21,45	Třinecká Olše	Zpřesnění hranic	nivní, vodní, hygrofilní	Funkční
RBC-234	234	25,34	Turkov	Lokální rozšíření plochy	nivní, vodní	Funkční
RBC-235	235	109,96	Tylovský Chlum	Lokální rozšíření plochy	mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-236	236	24,71	U Bílovske hájenky	Nuanční	mezofilní hájové, hygrofilní lesní	Převážně funkční
RBC-237	237	34,47	U Bravantic	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové	Částečně funkční
RBC-238	238	102,46	U Dejůvky	Lokální rozšíření plochy, redukce o zastavěné území	mezofilní bučinné	Nefunkční
RBC-239	239	72,60	U Dolu Paskov	Nuanční	nivní, vodní	Funkční
RBC-240	240	41,38	U Folvarku	Zpřesnění hranic	nivní, vodní, hygrofilní	Částečně funkční
RBC-241	241	27,53	U Havířovského rondelu	Nuanční	nivní, vodní	Převážně funkční
RBC-242	242	20,01	U Heřmánek	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Převážně nefunkční
RBC-243	243	94,17	U Chabičova	Nuanční	mezofilní hájové, hygrofilní lesní	Převážně funkční
RBC-244	244	25,06	U Jakubčovic	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Nefunkční
RBC-245	245	36,70	U Janové	Nuanční	hygrofilní lesní, příp. luční	Funkční
RBC-246	246	123,35	U Jilešovic	Lokální rozšíření plochy	nivní, vodní, mezofilní hájové	Částečně funkční
	Odůvodnění: v rámci revitalizace Kozmických luk, které zcela splňují cílové ekosystémy a podstatně zvyšují kvalitu ekosystémů nivních a vodních, byla tato lokalita přiřazena k RBC U Jilešovic. Další etapy revitalizace jsou připraveny, do budoucna je možné na všech revitalizovaných plochách vymezit RBC U Jilešovic.					
RBC-247	247	26,28	U Klimkovic	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové	Částečně funkční
RBC-248	248	99,61	U Leskoveckého chodníku	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné	Částečně funkční
RBC-249	249	15,86	U Oder	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Převážně nefunkční
RBC-250	250	57,91	U Starojické Lhoty	Lokální rozšíření plochy - návaznost na OLK	mezofilní hájové	Nefunkční

ID KÓD	KÓD ZÚR	PLOCHA (ha)	NÁZEV	ÚPRAVA	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST
RBC-251	251	90,79	U Žabně	Nuanční	nivní, vodní	Převážně funkční
RBC-252	252	80,07	Údolí Jamníka	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Nefunkční
RBC-253	253	106,40	Údolí Lobníku	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-254	254	156,84	Údolí Osoblahy	Lokální rozšíření plochy	mezofilní hájové	Převážně funkční
RBC-255	255	116,29	Údolí Polančice	Lokální rozšíření plochy	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-256	256	63,59	Údolí Tróje	Výrazná redukce plochy	mezofilní hájové	Převážně funkční
Odůvodnění: v RBC o velikosti 133,04 nejsou zahrnuta reprezentativní společenstva, biocentrum je naddimenzováno, tvarově, velikostně nevhodné. Redukce splňuje dostatečně plochu pro cílové ekosystémy.						
RBC-257	257	72,47	V Zátorském lese	Nuanční	mezofilní bučinné	Částečně funkční
RBC-258	258	88,82	Valach	Nuanční	mezofilní bučinné, nivní, vodní	Funkční
RBC-259	259	44,18	Velkohoštická niva	Nuanční	nivní, vodní	Částečně funkční
RBC-260	260	343,28	Velký Lučný	Lokální rozšíření plochy	mezofilní bučinné	Nefunkční
RBC-261	261	91,26	Velký Polom	Výrazné rozšíření plochy	horské	Funkční
RBC-262	262	101,59	Velký Roudný	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné, luční	Převážně funkční
RBC-263	263	102,45	Velký Tetřev	Zpřesnění hranic, mírné rozšíření	mezofilní bučinné	Převážně funkční
RBC-264	264	58,96	Věřňovická niva	Nuanční	nivní, vodní	Funkční
RBC-265	265	55,18	Větrkovická Lubina	Zpřesnění hranic	nivní, vodní	Funkční
RBC-266	266	84,60	Vítkovské	Nuanční	mezofilní bučinné, hygromilní	Nefunkční
RBC-267	267	79,28	Vodní důl	Nuanční	mezofilní hájové	Částečně funkční
RBC-268	268	89,72	Vojkovický les	Zpřesnění hranic	hygromilní lesní, mezofilní bučinné	Nefunkční
RBC-269	269	96,89	Vratimovský les	Nuanční	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Částečně funkční
RBC-270	270	102,52	Vršské	Zpřesnění hranic	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Převážně funkční

ID KÓD	KÓD ZÚR	PLOCHA (ha)	NÁZEV	ÚPRAVA	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST
RBC-271	271	125,00	Vysoká	Zpřesnění hranic	mezofilní bučinné, mezofilní hájové	Funkční
RBC-272	272	22,08	Za Kempou	Nuanční	mezofilní bučinné, luční	Převážně funkční
RBC-273	273	123,42	Zajíčka	Nuanční	mezofilní bučinné, mezofilní hájové	Nefunkční
RBC-274	274	108,91	Zálužné	Výrazné rozšíření plochy	mezofilní bučinné, nivní, vodní	Částečně funkční
Odůvodnění: úprava plochy biocentra se týká menšího rozšíření na západě a na východě vzhledem ke kvalitním biotopům odpovídajícím cílovým společenstvům mezofilním bučinným.						
RBC-275	275	59,52	Zámrkůl	Nuanční	mezofilní bučinné, mezofilní hájové	Převážně funkční
RBC-276	276	63,98	Zaryje	Beze změn	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Funkční
RBC-277	277	123,51	Zavadovice	Nuanční	hygrofilní lesní, mezofilní bučinné	Nefunkční
RBC-278	278	100,79	Zlodějský chodník	Nuanční	mezofilní bučinné	Převážně nefunkční
RBC-279	279 nový kód	24,18	Pod Cvilínem	Nové RBC	nivní, vodní	Převážně nefunkční
Odůvodnění: nově vložené RBC na NRBK 96A vzhledem k nedodržení limitních parametrů na biokoridoru nivních a vodních cílových ekosystémů.						
RBC-280	280 nový kód	212,89	Rokytník	Nové RBC	horské, mezofilní bučinné	Částečně funkční
Odůvodnění: podklad ZÚR – aktualizace vymezuje RBC Karlovice v ploše 950,93 ha, což téměř odpovídá NRBC. Z hlediska minimalizace prostorových parametrů a zajištění cílových ekosystémů je preferováno vymezení dvou biocenter s převahou bučin (RBC 144 Karlovice, RBC 280 Rokytník).						
RBC-281	281 nový kód	13,77	Na Čeladence	Nové RBC	nivní, vodní	Funkční
Odůvodnění: doplněno RBC na nově vymezeném RBK 646 vycházející z RBC Novoveská Ostravice respektující limitující parametry a zajišťující funkčnost ekosystému nivních a vodních společenstev na vodním toku Čeladenka. Zpřesnění RBC v ÚPD se nepředpokládá na plochách v zastavěném a zastavitelném území.						
RBC-282	282 nový kód	13,77	Na přehradě Morávce	Nové RBC	nivní, vodní, mezofilní bučinné	Částečně funkční
Odůvodnění: doplněno RBC Na přehradě Morávce na trase RBK 640 vzhledem k nutnosti dodržení vzdálenostních parametrů.						

2.4.4 Regionální ÚSES - biokoridory

ID KÓD	KÓD ZÚR	DÉLKA (km)	ÚPRAVY / SOULAD ZÚR	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST / POČET VLOŽENÝCH LBC V RBK
RBK-500	500	2,41	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné, mezofilní hájové	Převážně nefunkční, 2 LBC
RBK-501	501	1,82	Část mimo koridor ZÚR	mezofilní bučinné, mezofilní hájové	Částečně funkční, 1 LBC
	Odůvodnění: RBC 256 Údolí Troje bylo výrazně redukováno a RKK 501 vymezen jižně převážně v ploše redukováného RBC. Cílové ekosystém jsou z převážné části zajištěny.				
RBK-502	502	6,40	Část mimo koridor ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Převážně funkční, 8 LBC
	Odůvodnění: vzhledem k cílovým charakteristikám byl biokoridor upraven tak, aby reprezentoval cílové ekosystémy a nebyl vázán na převážně nivní a vodní společenstva.				
RBK-503	503	1,91	V koridoru ZÚR	hygrofilní lesní, <i>doplněny mezofilní hájové</i>	Převážně funkční, 1 LBC
RBK-504	504	3,69	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné, mezofilní hájové	Částečně funkční, 4 LBC
RBK-505	505	6,36	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné, mezofilní hájové	Částečně funkční, 6 LBC
RBK-506	506	4,05	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Nefunkční, 4 LBC
RBK-507	507	6,12	Prodloužení koridoru k RBC 144	mezofilní bučinné	Nefunkční, 6 LBC
RBK-508	508	9,91	Napojení RBK na NRBC 2007 a mírné vybočení z koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Nefunkční, 10 LBC
RBK-509	509	6,36	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné, hygrofilní	Částečně funkční, 6 LBC
RBK-510	510	3,14	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné, hygrofilní	Částečně funkční, 5 LBC
RBK-511	511	7,44	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Převážně nefunkční, 9 LBC
RBK-512	512	6,87	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové	Převážně nefunkční, 8 LBC
RBK-513	513	6,20	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Převážně nefunkční, 9 LBC
RBK-514	514	5,01	Část mimo koridor ZÚR (odchylka do 100m)	mezofilní hájové	Převážně nefunkční, 5 LBC
RBK-515	515	3,41	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Nefunkční, 3 LBC

ID KÓD	KÓD ZÚR	DÉLKA (km)	ÚPRAVY / SOULAD ZÚR	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST / POČET VLOŽENÝCH LBC V RBK
RBK-516	516	3,90	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Nefunkční, 4 LBC
RBK-517	517	6,22	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Částečně funkční , 7 LBC
RBK-518	518	7,66	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Převážně nefunkční 8 LBC
RBK-519	519	7,34	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Převážně nefunkční, 6 LBC
RBK-520	520	5,33	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Funkční, 5 LBC
RBK-521	521	6,01	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Převážně funkční, 6 LBC
RBK-522	522	6,16	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Funkční, 5 LBC
RBK-523	523	4,59	Upřesnění	mezofilní bučinné, hygromfilní	Nefunkční, 5 LBC
RBK-524	524	5,53	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR	mezofilní bučinné, hygromfilní	Převážně nefunkční , 6 LBC
RBK-525	525	3,72	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Převážně nefunkční, 4 LBC
RBK-526	526	3,17	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Převážně nefunkční , 4 LBC
RBK-527	527	0,44	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Funkční, 0 LBC
RBK-528	528	2,67	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Částečně funkční, 4 LBC
RBK-529	529	4,84	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné, hygromfilní	Převážně funkční, 4 LBC
RBK-530	530	2,17	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Převážně nefunkční, 3 LBC
RBK-531	531	3,07	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Funkční, 2 LBC
RBK-532	532	3,44	V koridoru ZÚR	hydrofilní, hygromfilní	Částečně funkční, 4 LBC
RBK-533	533	6,24	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné, hygromfilní, hydrofilní	Převážně nefunkční, 10 LBC
RBK-534	534	5,88	Dvě části, v koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné, hygromfilní, hydrofilní	Funkční, 6 LBC
RBK-535	535	5,91	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Částečně funkční, 7 LBC

ID KÓD	KÓD ZÚR	DÉLKA (km)	ÚPRAVY / SOULAD ZÚR	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST / POČET VLOŽENÝCH LBC V RBK
RBK-536	536	3,16	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Částečně funkční, 3 LBC
RBK-537	537	7,04	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné, hygromfilní, hydrofilní	Převážně nefunkční, 8 LBC
RBK-538	538	5,96	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné, hygromfilní, hydrofilní	Částečně funkční, 7 LBC
RBK-539	539	2,83	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné, hygromfilní, hydrofilní	Částečně funkční, 3 LBC
RBK-540	540	7,88	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, hygromfilní, hydrofilní	Částečně funkční, 7 LBC
RBK-541	541	5,18	Upřesnění	mezofilní hájové, mezofilní bučinné, hygromfilní, hydrofilní	Částečně funkční, 6 LBC
RBK-542	542	2,47	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Převážně funkční, 2 LBC
RBK-543	543	4,68	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Převážně funkční, 5 LBC
RBK-544	544	3,86	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, hygromfilní	Částečně funkční, 4 LBC
RBK-545	545	6,22	V koridoru ZÚR	hydrofilní, hygromfilní, mezofilní hájové	Převážně funkční, 7 LBC
RBK-546	546	5,75	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Převážně funkční, 8 LBC
RBK-547	547	5,74	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Funkční, 5 LBC
RBK-548	548	3,25	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Částečně funkční, 4 LBC
RBK-549	549	4,30	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné, hygromfilní, hydrofilní	Převážně nefunkční, 5 LBC
RBK-550	550	6,81	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné, hygromfilní, hydrofilní	Částečně funkční, 8 LBC
RBK-551	551	7,24	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, hygromfilní	Částečně funkční, 9 LBC
RBK-552	552	1,81	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, hygromfilní	Funkční, 2 LBC
RBK-553	553	1,43	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, hygromfilní	Převážně nefunkční, 2 LBC

ID KÓD	KÓD ZÚR	DÉLKA (km)	ÚPRAVY / SOULAD ZÚR	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST / POČET VLOŽENÝCH LBC V RBK
RBK-554	554	1,81	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, hygrofilní, hydrofilní	Funkční, 2 LBC
RBK-555	555	7,16	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, hygrofilní, hydrofilní	Částečně funkční, 8 LBC
RBK-556	556	1,27	V koridoru ZÚR	hygrofilní, mezofilní hájové	Převážně funkční, 2 LBC
RBK-557	557	2,16	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Částečně funkční, 2 LBC
RBK-558	558	5,06	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Částečně funkční, 5 LBC
RBK-559	559	5,92	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Funkční, 6 LBC
RBK-560	560	6,61	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné, hygrofilní, hydrofilní	Převážně funkční, 6 LBC
RBK-561	561	9,73	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné, hygrofilní, hydrofilní	Funkční, 7 LBC
Odůvodnění: zrušena část přimknutá k železniční trati, z regionálního významu není podstatná (doporučení na LBK). Dvě části regionálního biokoridoru zachovány.					
RBK-562	562	7,49	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR	mezofilní bučinné, hygrofilní, hydrofilní	Převážně funkční, 8 LBC
RBK-563	563	4,76	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné, hygrofilní, hydrofilní	Částečně funkční, 6 LBC
RBK-564	564	4,89	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné, hygrofilní, hydrofilní	Částečně funkční, 6 LBC
RBK-565	565	3,85	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Převážně funkční, 4 LBC
RBK-566	566	8,04	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Převážně funkční, 8 LBC
RBK-567	567	2,91	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Funkční, 2 LBC
RBK-568	568	6,82	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Funkční, 5 LBC
RBK-569	569	4,71	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Převážně funkční, 5 LBC
RBK-570	570	5,66	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Převážně nefunkční, 5 LBC

ID KÓD	KÓD ZÚR	DÉLKA (km)	ÚPRAVY / SOULAD ZÚR	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST / POČET VLOŽENÝCH LBC V RBK
RBK-571	571	3,10	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Částečně funkční, 3 LBC
RBK-572	572	3,51	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Nefunkční, 4 LBC
RBK-573	573	2,87	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Částečně funkční, 3 LBC
RBK-574	574	7,00	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Částečně funkční, 8 LBC
RBK-575	575	7,18	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Převážně funkční, 5 LBC
RBK-576	576	5,77	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Převážně funkční, 6 LBC
RBK-577	577	4,75	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Funkční, 4 LBC
RBK-578	578	3,54	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Převážně nefunkční, 4 LBC
RBK-579	579	0,51	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Funkční, 0 LBC
RBK-580	580	2,26	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Převážně funkční, 2 LBC
RBK-581	581	5,64	Upřesnění	nivní, vodní	Funkční, 5 LBC
RBK-582	582	4,46	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Částečně funkční, 5 LBC
RBK-583	583	7,35	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Převážně funkční, 5 LBC
RBK-584	584	0,75	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Funkční, 0 LBC
RBK-585	585	3,12	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Převážně funkční, 3 LBC
RBK-586	586	5,16	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové	Převážně nefunkční, 5 LBC
RBK-587	587	0,93	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Funkční, 1 LBC
RBK-588	588	6,08	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Částečně funkční, 6 LBC
RBK-589	589	5,60	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Částečně funkční, 7 LBC
RBK-590	590	4,68	V koridoru ZÚR	hydrofilní, hygrofilní, mezofilní hájové	Převážně nefunkční, 6 LBC
RBK-591	591	1,23	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové	Nefunkční, 1 LBC

ID KÓD	KÓD ZÚR	DÉLKA (km)	ÚPRAVY / SOULAD ZÚR	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST / POČET VLOŽENÝCH LBC V RBK
RBK-592	592	3,83	Na okraji koridoru ZÚR, řešení s ohledem s polyfunkčnost – ochrana ZPF při napojení na RBC 252 Údolí Jamníka	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Částečně funkční, 3 LBC
RBK-593	593	7,98	V koridoru ZÚR	hydrofilní, hygrofilní, mezofilní hájové	Částečně funkční, 8 LBC
RBK-594	594	3,31	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Převážně nefunkční, 4 LBC
RBK-595	595	5,10	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Částečně funkční, 7 LBC
RBK-596	596	3,63	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Částečně funkční, 4 LBC
RBK-597	597	4,63	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR, aktuální stav a respektování pozemkové držby	mezofilní hájové, mezofilní bučinné, hygrofilní	Částečně funkční, 6 LBC
RBK-598	598	5,83	Úprava v koridoru ZÚR	hydrofilní, hygrofilní, mezofilní hájové	Částečně funkční, 5 LBC
	Odůvodnění: dle KoPÚ již byl vymezen RBK 644 v části navazující na RBK 598. Návrh akceptuje vymezení kombinace těchto RBK, ruší část RBK 598 kolem Dolního dvora.				
RBK-599	599	7,48	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Převážně funkční, 8 LBC
RBK-600	600	4,98	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Převážně funkční, 6 LBC
RBK-601	601	5,81	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné, hygrofilní, hydrofilní	Částečně funkční, 6 LBC
RBK-602	602	2,93	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné, mezofilní hájové	Částečně funkční, 4 LBC
RBK-603	603	3,79	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Převážně nefunkční, 4 LBC
RBK-604	604	5,12	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Částečně funkční, 5 LBC
RBK-605	605	5,23	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Převážně nefunkční, 5 LBC
RBK-606	606	4,99	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Převážně nefunkční, 6 LBC
RBK-607	607	1,82	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Funkční, 2 LBC

ID KÓD	KÓD ZÚR	DÉLKA (km)	ÚPRAVY / SOULAD ZÚR	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST / POČET VLOŽENÝCH LBC V RBK
RBK-608	608	3,96	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Částečně funkční, 4 LBC
RBK-609	609	3,69	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Částečně funkční, 4 LBC
RBK-610	610	3,09	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Funkční, 3 LBC
RBK-611	611	5,46	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Částečně funkční, 6 LBC
RBK-612	612	4,41	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Částečně funkční, 4 LBC
RBK-613	613	7,84	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné	Částečně funkční, 7 LBC
RBK-614	614	6,73	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové	Nefunkční, 6 LBC
RBK-615	615	2,19	Řešení koridoru v OLK	mezofilní bučinné	Částečně funkční, 2 LBC
RBK-616	616	0,78	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Částečně funkční, 0 LBC
RBK-617	617	7,17	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné, hygromfilní	Převážně funkční, 10 LBC
RBK-618	618	6,98	Část mimo koridor ZÚR, dle ÚP	mezofilní hájové, mezofilní bučinné, hygromfilní	Částečně funkční, 7 LBC
Odůvodnění: úprava dle aktuálního stavu území, ekosystémově lepší podmínky, převážně soulad s ÚPDO Stonava, Změna č. 3					
RBK-619	619	2,93	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné, hygromfilní	Funkční, 2 LBC
RBK-620	620	0,78	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové	Nefunkční, 0 LBC
RBK-621	621	3,19	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, hygromfilní, hydrofilní	Nefunkční, 3 LBC
RBK-622	622	0,25	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Funkční, 0 LBC
RBK-623	623	0,21	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Funkční, 0 LBC
RBK-624	624	0,38	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Částečně funkční, 0 LBC
RBK-625	625	5,94	Výraznější úprava RBK, část mimo koridor, lepší reprezentativnost cílových ekosystémů	mezofilní bučinné	Převážně nefunkční, 5 LBC

ID KÓD	KÓD ZÚR	DÉLKA (km)	ÚPRAVY / SOULAD ZÚR	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST / POČET VLOŽENÝCH LBC V RBK
RBK-626	626	2,66	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, hygrofilní	Převážně nefunkční, 2 LBC
RBK-627	627	4,88	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Částečně funkční, 4 LBC
RBK-628	628	2,54	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, hygrofilní, hydrofilní	Částečně funkční, 2 LBC
RBK-629	629	3,74	Dvě části, v koridoru ZÚR	mezofilní hájové, hygrofilní, hydrofilní	Převážně funkční, 3 LBC
RBK-630	630	1,20	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Funkční, 1 LBC
RBK-631	631 nový kód	7,92	Nový RBK NRBC Radhošť-Kněhyně – RBC Tichavská Lubina	nivní, vodní	Převážně funkční, 9 LBC
Odůvodnění: doplněný biokoridor navazuje na RBC Tichavská Lubina, kde byl ukončen RBK 547 na k.ú. Tichá. Vzhledem k aktuálnímu stavu území, kvalitním biotopům v nivě Lubiny a možností napojení na nadregionální biocentrum byl RBK 631 vymezen v současné trase lokálního biokoridoru v ÚP Frenštát pod Radhoštěm a ÚP Trojanovice. V rámci zpřesnění RBK je nutné respektovat současné zastavěné území.					
RBK-632	632	0,73	Úprava napojení na NRBC Praděd	mezofilní bučinné	Nefunkční, 1 LBC
RBK-633	633	0,67	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Nefunkční, 0 LBC
RBK-634	634	2,51	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Nefunkční, 2 LBC
RBK-635	635	4,85	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR,	horské, mezofilní bučinné	Částečně funkční, 6 LBC
RBK-636	636	6,44	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR	horské, mezofilní bučinné	Převážně funkční, 6 LBC
RBK-637	637	2,01	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR dle cestní sítě, přesah z části na PR Smrk.	horské, mezofilní bučinné	Funkční, 1 LBC
RBK-638	638	1,23	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Funkční, 1 LBC
RBK-639	639	3,14	V koridoru ZÚR	mezofilní bučinné	Převážně funkční, 3 LBC
RBK-640	640	2,71	Upřesnění na okraji koridoru ZÚR	nivní, vodní, hydrofilní, hygrofilní, mezofilní bučinné	Funkční, 2 LBC

ID KÓD	KÓD ZÚR	DÉLKA (km)	ÚPRAVY / SOULAD ZÚR	CÍLOVÉ EKOSYSTÉMY	FUNKČNOST / POČET VLOŽENÝCH LBC V RBK
RBK-641	641	2,03	V koridoru ZÚR	nivní, vodní	Částečně funkční, 3 LBC
RBK-642	642	1,46	V koridoru ZÚR	mezofilní hájové, mezofilní bučinné, hygromfilní	Částečně funkční, 1 LBC
-	643	1,45	Zrušeno, duplicita s 600, nově obsazen	mezofilní hájové, mezofilní bučinné, hygromfilní, hydrofilní	
-	644	4,89	Kód zrušen, zachován dle KoPÚ jako část RBK 598	hydrofilní, hygromfilní, mezofilní hájové	
RBK-645	645 nový kód	4,90	Nový RBC Novoveská Ostravice - RBC Na Čeladence	nivní, vodní	Převážně funkční, 4 LBC
Odůvodnění: doplněný biokoridor navazuje na RBC Novoveská Ostravice, kde byl ukončen RBK 559. Vzhledem k aktuálnímu stavu území, kvalitním biotopům v nivě Čeladenky a možnostem napojení na nadregionální biocentrum, byl RBK 645 vymezen v současné trase lokálního biokoridoru v ÚP Čeladná, návrh ÚP Frýdlant n.O. a ÚP Pstruží. V rámci zpřesnění RBK je nutné respektovat současné zastavěné území.					
RBK-646	646 nový kód	4,32	Nový RBC Na Čeladence – NRBC Radhošť-Kněhyně	nivní, vodní	Převážně funkční, 5 LBC
Odůvodnění: doplněný biokoridor navazuje na nové RBC Na Čeladence v k.ú. Čeladná. Vzhledem k aktuálnímu stavu území, kvalitním biotopům v nivě Čeladenky a možnostem napojení na nadregionální biocentrum byl tento RBK 646 vymezen v současné trase lokálního biokoridoru v ÚP Čeladná. V rámci zpřesnění RBK je nutné respektovat současné zastavěné území.					
RBK-647	647 nový kód	4,58	Nový RBC Osoblažský les - RBC Údolí Osoblahy	mezofilní hájové	Převážně funkční, 4 LBC
Odůvodnění: nově vymezený RBK propojuje dvě RBC, které mají cílové ekosystémy mezofilní hájové a propojení Osoblažského lesa s Údolím Osoblahy chybělo v intencích cílových ekosystémů.					
RBK-643	643 nový kód	2,30	Nový po vložení RBC Na přehradě Morávce na RBK 640	Vodní, nivní, mezofilní bučinné	Funkční, 2 LBC
Odůvodnění: rozdělená RBK 640 vzhledem k vložení RBC 282 Na přehradě Morávce k dodržení vzdálenostních parametrů biokoridoru.					

2.5. Návrhy opatření ke zlepšení a zachování funkčnosti biocenter a biokoridorů

Součástí plánu ÚSES na regionální úrovni a vyšší jsou rámcové návrhy k zajištění funkčnosti vymezených skladebných částí.

Tato opatření lze shrnout do několika zásad pro jednotlivá cílová společenstva ve vztahu k funkčnosti.

Cílovými ekosystémy jsou v návrhu ÚSES tyto: horské, mezofilní hájové (teplejší), mezofilní bučinné (chladnější), vodní, nivní.

Horské – cílem je dosáhnout dle konkrétních stanovištních podmínek odpovídající skupiny biotopů dle Katalogu biotopů:

L9 Smrčiny, L5.2 Horské klenové bučiny, L10 Rašelinné lesy (většina společenstev), R1.5 Subalpínská prameniště, R2.2 Nevápnitá mechová slatiniště, R2.3 Přejížděná rašeliniště (většina rašelinišť lesních a bezlesých skupiny biotopů), R3 Vrchoviště, S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drovin, S1.3 Vysokostébelné trávníky skalních terás (část skupiny), S1.4 Vysokobylinná vegetace zazemněných drovin (většina společenstev z biotopu), skupiny biotopů A1 až A8, T2.1 Subalpínské smilkové trávníky a T2.2 Horské smilkové trávníky s alpínskými druhy (přechod k antropogenně podmíněným biotopům).

Mezofilní bučinné - cílem je dosáhnout dle konkrétních stanovištních podmínek odpovídající skupiny biotopů dle Katalogu biotopů:

L5 Bučiny (mimo biotopy L5.2 Horské klenové bučiny a L5.3 vápnomilné bučiny), L4 Suťové lesy (střední polohy), L7.1 Suché acidofilní doubravy, L7.2 Vlhké acidofilní doubravy (chladnomilnější společenstva, zpravidla druhotná vegetace).

Mezofilní hájové - cílem je dosáhnout dle konkrétních stanovištních podmínek odpovídající skupiny biotopů dle Katalogu biotopů:

L3 Dubohabřiny (s částečnou výjimkou L3.4 Panonské dubohabřiny, které patří do teplomilné trasy), L4 Suťové lesy (teplomilnější společenstva), L5.3 Vápnomilné bučiny, L7.1 Suché acidofilní doubravy a L7.2 Vlhké acidofilní doubravy (teplomilnější společenstva), K3 Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny (zpravidla v ekotonech).

Vodní – cílem je provedení revitalizace vodních toků a zajištění odpovídající skupiny biotopů dle Katalogu biotopů:

Nadskupina biotopů V (vodní společenstva).

Nivní - cílem je dosáhnout dle konkrétních stanovištních podmínek odpovídající skupiny biotopů dle Katalogu biotopů:

L2.3 Tvrdé luhy nížinných řek, L2.4 Měkké luhy nížinných řek, L2.2 Údolní jasano-olšové luhy (okrajově ostrůvky biotopu), L1 Mokřadní olšiny, K1 Mokřadní vrby, K2 Vrbové křoviny podél vodních toků (břehy s biotopem), nadskupiny mokřadních biotopů (M) (bezlesé biotopy).

Pro stanovené typy cílových ekosystémů skladebných částí ÚSES obecně platí:

- Lesní společenstva: nepřipustit holoseče a velkoplošné způsoby hospodaření při obnově porostů používat druhy přirozené skladby dle stanovených skupin typů geobiocénů, postupně měnit druhovou skladbu ve prospěch autochtonních dřevin.
- Nivní a vodní společenstva: v břehových a doprovodných porostech provádět jen sanitární zásahy, louky v nivě nehnojit, extenzivně udržovat kosením, při revitalizačních zásazích zajistit provázanost vodního prostředí a niv.

Z hlediska územně plánovacích dokumentací pro plochy přírodní a krajinné zeleně, které jsou součástí ÚSES stanovit tyto zásady:

- biocentra a biokoridory ÚSES je nutno respektovat jako nezastavitelné plochy,
- biocentra a biokoridory ÚSES, pokud jejich stav odpovídá cílovému stavu, je nutno chránit a pokud stav neodpovídá cílovému stavu, je nutno podporovat jeho realizaci,
- do nefunkčních ÚSES nelze umisťovat funkce, které by znemožnily jejich pozdější realizaci či by zabránily uvedení plochy do požadovaného cílového stavu,
- všechny zásahy do vymezených ploch ÚSES lze provádět pouze na základě odborného posouzení a souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody,
- stavby dopravní a technické infrastruktury v plochách a koridorech ÚSES připouštět v nezbytných případech za podmínky, že nedojde k významnému snížení schopnosti ekosystému odolávat znečištění, erozi či jiné fyzikální nebo chemické zátěži prostředí a zároveň nedojde k podstatnému snížení schopnosti bez dalších opatření plnit stabilizující funkce v krajině.

Plochy určené pro umístění biocentra musí být chráněny před změnou využití území, která by snížila dosažený stupeň ekologické stability a před umisťováním záměrů (zejména staveb), které jsou v rozporu s hlavní funkcí těchto ploch, tedy funkcí přírodní. Plochy určené pro biokoridory musí být chráněny především z hlediska zachování jejich průchodnosti. Je možné do nich umisťovat dopravní a technickou infrastrukturu, která nezpůsobí jejich přerušování (nevytvoří bariérový efekt), případně je nutné zajistit průchodnost jiným opatřením.

Ve výrokové části územního plánu je vhodné stanovit tyto podmínky pro využití ploch biocenter a biokoridorů:

Podmínky pro využití ploch biocenter

- hlavní využití: plocha přírodní zajišťující podmínky pro ochranu přírody a krajiny
- přípustné využití: ochrana přírody a krajiny, opatření prováděná ve prospěch zvýšení funkčnosti ÚSES, jako jsou revitalizace, renaturace, výsadby autochtonních druhů, probírky, zatravnění, samovolná sukcese
- jiné využití jen pokud nezhorší ekologickou stabilitu, změnou nesmí dojít ke znemožnění navrhovaného využití nebo zhoršení přírodní funkce současných ploch ÚSES
- podmíněně přípustné využití: lesní plochy pouze v případě, že se jedná o lesní biocentra a lesy převážně s přirozenou skladbou dřevin, extenzivní zemědělské využití (TTP) v plošně omezeném rozsahu a vodní toky, vodní plochy, mokřady, tůň
- podmíněně přípustné využití: dopravní a technická infrastruktura pouze v případě, že prokazatelně neexistuje alternativní řešení
- nepřípustné využití: ostatní způsoby využití včetně umisťování nových staveb včetně staveb sloužících pro výrobu energie, neprůchodných oplocení nebo ohrazení

Podmínky pro využití ploch biokoridorů

- hlavní využití: plocha přírodní zajišťující podmínky pro ochranu přírody a krajiny
- přípustné využití: ochrana přírody a krajiny, opatření prováděná ve prospěch zvýšení funkčnosti ÚSES, jako jsou revitalizace, renaturace, výsadby autochtonních druhů, probírky, zatrávňení, samovolná sukcese
- podmíněně přípustné využití: lesní plochy pouze v případě, že se jedná o lesní biokoridory, vodní toky, mokřady, tůně
- podmíněně přípustné využití: dopravní a technická infrastruktura pouze v případě, že prokazatelně neexistuje alternativní řešení
- nepřípustné využití: ostatní způsoby využití včetně umístování nových staveb kromě staveb dopravní a technické infrastruktury, které ale musí být vždy zprůchodněny, nepřípustné je umístování neprůchodného oplocení nebo ohrazení.

2.6. Problémy skladebných částí ÚSES určených k dalšímu podrobnějšímu řešení

ÚS ÚSES určila k dalšímu řešení formou podrobné územní studie dvě území, kde návrhem dochází k výraznějším změnám vymezení ÚSES.

1. Území, které je v ZÚR vymezen regionální biocentrum 144 Karlovice a nadregionální biokoridory. Toto RBC je rozsáhlé a dosahuje parametrů nadregionálního biocentra. ÚS ÚSES toto RBC navrhla k rozdělení na 2 části – Karlovice a Rokytník. Území na k.ú. Karlovice ve Slezsku, Vrbno pod Pradědem je významnou „křižovatkou“ nadregionálních biokoridorů a v ZÚR MSK byl porušen parametr vzdáleností na vymezených NRBK 86 MB a 87 MB. Návaznosti jsou i v tomto území na NRBK 87 V, N.

Územní studie, resp. plán místního ÚSES, by měl v podrobnějším měřítku prověřit přesné vymezení RBC Karlovice a Rokytník, vymezit RBC na NRBK 86 a 87 k dodržení parametrů vložených RBC a koordinovat všechny skladebné části ÚSES.

2. Území, kde vymezeno regionální biocentrum 254 Údolí Osoblahy a 256 Údolí Tróje. V tomto území je navržena redukce RBC Údolí Tróje, vymezen nový RBK spojující Údolí Osoblahy a RBC 192 Osoblažský les. Na k.ú. Bohušov, Karlov u Bohušova, Nová Ves u Bohušova, Kašnice u Bohušova a Matějovice jsou navrženy významné změny koncepce ÚSES.

Územní studie, resp. plán místního ÚSES, by měl v podrobnějším měřítku prověřit navržené řešení RBC a RBK v tomto území a koordinovat všechny skladebné části ÚSES.

3. Rozbor vymezení nadregionálního a regionálního ÚSES v ÚP obcí

Byla provedena analýza platné územně plánovací dokumentace jednotlivých obcí z hlediska úrovně zpracování územního systému ekologické stability nadregionální a regionální úrovně a z hlediska návaznosti na hranicích jednotlivých katastrů resp. na hranicích obvodů ORP. Srovnáváno bylo vymezení NR-RÚSES dle Aktualizace ZÚR 2015 a dle platných ÚP obcí uveřejněných na geoportálu Moravskoslezského kraje. Analyzovaným podkladem byly grafické přílohy územních plánů (nejčastěji hlavní výkresy) poskytované zadavatelem ve formátu pdf. Pro potřeby zpracování v rámci GIS a následných analýz bylo nutné nejdříve vymezení v NR-RÚSES v ÚPD obcí digitalizovat, neboť ji zadavatel neměl dosud k dispozici (ÚP pouze ve formátu pdf). Během digitalizace byly zaznamenávány i bariéry a nenávaznosti v rámci vymezení NR-RÚSES v ÚPD obcí.

Shrnutí rozboru

Ze srovnávací analýzy zjednodušeně vyplývá následující:

- Úroveň zpracování ÚP je velice různá.
 - Pro některé katastry nebyl podklad – výkresová část ÚPD – k dispozici.
 - Pro některá sídla byl územní plán zpracován pouze pro zastavěné a zastavitelné území, zbytek katastru nebyl vůbec řešen.
- Úroveň zpracování ÚSES v jednotlivých územních plánech je rovněž velmi proměnlivá:
 - Ve starších územních plánech (zejména před účinností zákona č. 183/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů) není ÚSES vůbec řešen, je zpracován jen „návrh krajinné zeleně“ v různých modifikacích podle zpracovatele ÚPD.
 - V některých územních plánech staršího data není ÚSES hierarchicky členěn, popřípadě je grafické vyjádření tohoto jevu natolik neurčité, že nelze hodnotit ani případné dodržení prostorových parametrů jednotlivých úrovní.
 - V některých katastrech nejsou dodrženy minimální prostorové parametry regionálního a nadregionálního ÚSES.
- Návaznosti jednotlivých hierarchických úrovní ÚSES na rozhraní mezi jednotlivými katastrálními územími jsou dořešeny v případě mladších ÚPD zpracovaných v rámci jednoho obvodu ORP případně zpracované týměž zpracovatelem. Přesto jsou chyby v návaznostech velice časté (i u ÚSES lokální úrovně):
 - Častým jevem je, že biocentrum nadregionální či regionální úrovně je vymezeno pouze v ÚPD některých dotčených katastrů, zatímco na dalších navazujících zcela chybí.
 - Mnohé biokoridory nadregionální i regionální v sousedícím katastrálním území pokračují v parametrech lokálního biokoridoru, případně nepokračují vůbec.
 - Dořešení je nezbytné i v případech, kdy jednotlivé prvky ÚSES v územních plánech sousedících obcí sice pokračují, a to ve stejné hierarchické úrovni, avšak na hranici se vzájemně „netrefí“ o jednotky až desítky metrů.

- Soulad s nadřazenou územně plánovací dokumentací – liší se v jednotlivých případech, u ÚPD staršího data je častější, ÚPD novější jsou zpravidla v souladu.
 - V některých případech existuje nesoulad mezi ÚP a ÚAP, případně ÚAP nedrží jednu aktuální vrstvu, ale hromadí na sebe údaje z různých dokumentací.
 - Vymezení NRBC v ÚPD obcí je víceméně v souladu se ZÚR. Liší se označení biocenter (případně neoznačená).
 - Výjimky:
 - NRBC30 SOVINEC – vymezeno správně cca 30% výměry. Část vymezena jako RBC, část vůbec (v ploše vymezen ÚSES lokální úrovně)
 - NRBC 10 RADHOŠŤ – KNĚHYNĚ – odlišné vymezení NRBC – liší se v cca 24% plochy
 - NRBC 20 PTAČÍ HORA - ÚDOLÍ OPAVY – odlišné vymezení hranic NRBC– (chybí ÚPD Nové Heřminovy), v ostatních ÚPD obcí je vymezení cca z 50% shodné s vymezením v ZÚR,
 - NRBC92 ODERSKÁ NIVA – odchylky v plošném vymezení cca 7,5% plochy,
 - NRBC HUKVALDY – odchylky v plošném vymezení do 10% plochy,
 - NRBC1 (k.ú. Úvalno, Býkov-Laryšov, Brumovice) – v detailech.
 - Vymezení NRBK je podstatně problematičtější. V souladu se ZÚR je vymezena zhruba třetina NRBK, zhruba třetina odpovídá polohou a z větší části i parametry, avšak v ÚP obcí jsou buď vymezeny jako regionální biokoridory nebo není upřesněna hierarchická úroveň biokoridoru vůbec. Přibližně v 15% délky jsou NRBK vedeny jinou trasou a v cca 16% celkové délky není NRBK v ÚPD obcí vymezen vůbec (ani jako lokální) a je tudíž v území nespojitý. Neupřesněné návaznosti na rozhraní katastrů – pokud je NRBK na obou k.ú. vymezen – nejsou příliš častá (cca do 5%).
 - Vymezení RBC - rozsah nepřesností v ploše je oproti NRBC ještě vyšší (chybí vymežit cca 40% plochy biocenter oproti ZÚR), v několika případech jsou RBC vymezena zcela jinde a dokonce bez návazností na RBK či NRBK. Číselné označení a názvy jsou v mnoha případech neuvedeny nebo v rozporu se ZÚR (cca 20%).
 - Vymezení RBK - rozsah nesouladu v trasování je oproti NRBK výrazně vyšší
 - Shrnutí nesouladů dle hierarchické úrovně:
 - NRBC: u novějších dokumentací vymezena v souladu se ZÚR i podkladem AOPK
 - NRBK asi z 20% vymezeny jako regionální, cca 15 % nerozlišena hierarchická úroveň,
 - RBC: pokud jsou vymezena, pak ve správné hierarchické úrovni. (Bez rozlišení hierarchické úrovně – do 5% případů)
 - RBK: asi 10% RBK je vymezeno jako NRBK. Bez rozlišení hierarchické úrovně – cca 25% případů.
- Nesoulady - vyhodnocení návazností na hranicích obvodů jednotlivých ORP:

Pokud je NRBK či RBK na obou k.ú. vymezen, až na nemnohé výjimky, jsou prostorové návaznosti dořešeny. Na druhou stranu je velice časté, že v některých k.ú. vymezení ÚSES vyšší hierarchické úrovně chybí, případně je uvedena nesprávná hierarchická úroveň (RBK namísto správného NRBK).

4. Regionální územní systém ekologické stability a migrace vybraných druhů savců

Cílem této části studie bylo prověřit, jak vymezený regionální a potažmo i nadregionální ÚSES (dále i jen jako R-ÚSES a NR-ÚSES, příp. sloučeně jako nadmístní úroveň NR-RÚSES) zajišťuje i možnost migrace velkých savců a zda je možné tyto dvě oblasti řešit společně, tj. jak samotným prostorovým vymezením, tak funkčně.

V analytické části studie bylo pracováno s daty o nárocích na prostupnost krajiny, která vycházela především z vymezených tzv. migračně významných území (dále jen MVÚ) a zejména dálkových migračních koridorů (dále jen DMK) s vyznačením úseků se zhoršenou prostupností - migračních bariér (dále jen MB). Tyto údaje jsou výstupem projektu Ministerstva MŽP ČR (VaV-SP/2d4/36/08): „Vyhodnocení migrační prostupnosti krajiny pro velké savce a návrh ochranných a optimalizačních opatření“ (Anděl P. a kol). V návrhové části již vycházíme z nedávno zveřejněných výsledků projektu, který předchází data o migrační prostupnosti krajiny nejen aktualizoval a zpřesnil, ale také nově plošně vymezil a rozčlenil do nových kategorií. Jedná se o projekt z fondů EHP 40 (EHP-CZ02-OV-1-028-2015): „Komplexní přístup k ochraně fauny terestrických ekosystémů před fragmentací krajiny v ČR“. Partneři projektu jsou Centrum dopravního výzkumu, EVERNIA a Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví.

Cílem projektu mělo být celostní řešení migrační prostupnosti krajiny pro faunu, tj. její komplexní ochrana před fragmentací. Vzhledem ke značně širokému tématu měl projekt řadu dílčích částí, které řešily tematicky užší oblasti problematiky buď vztažené k vybraným skupinám živočichů (plazi, ptáci, obojživelníci, savci), případně k typům ekosystémů (lesní, nelesní, semiakvatické), anebo k druhům migračních bariér (liniové, plošné). Jednou z dílčích částí byla řešena i problematika výskytu a migrační prostupnosti krajiny pro zájmové druhy savců, která de facto navazovala na starší řešení migrační prostupnosti krajiny pro velké savce (viz výše). Stěžejním výstupem této části je plošné vymezení a kategorizace tzv. „biotopů vybraných zvláště chráněných druhů (dále jen BVZCHD)“.

Vrstva „biotop vybraných zvláště chráněných druhů (BVZCHD)“ byla zpracována pro pět zájmových druhů savců (rys ostrovid, medvěd hnědý, vlk obecný, los evropský, kočka divoká) a v zásadě se skládá ze dvou typů území - jádrových a migračních:

- I. *jádrová území* - rozsáhlá území splňující nároky na trvalý výskyt vybraných zájmových druhů (cca 15,8 % MSK, většina součástí CHKO Jeseníky a CHKO Beskydy, pouze okrajově do MSK zasahuje oblast VVP Libavá);
- II. *migrační koridory* - území dostatečně splňující podmínky k migraci druhů, slouží k propojení jádrových území (cca 6,4 % MSK);
- III. *kritická místa* - lokality, kde je omezena průchodnost krajiny vlivem těžko překonatelných migračních bariér (cca 0,1 % MSK).

Ze srovnání se staršími daty vyplývá, že principiální řešení průchodnosti krajiny MSK se nijak zásadně nezměnilo. Kosterní migrační trasy, tj. *migrační koridory* v naprosté většině kopírují vedení původních DMK, nově jsou však vymezeny plošně a nikoli pouze linií. Stejným způsobem byla vymezena i tzv. *kritická místa* (původní MB). Nově bylo doplněno pouze několik nových úseků migračních koridorů, a to pouze v místech, která byla součástí původních MVÚ. Co se týče *jádrových území*, jejich rozloha je násobně menší než plocha původních MVÚ. Důvodem je především jiný metodický přístup (vymezení jádrových území umožňující dlouhodobý výskyt druhu), částečně i nové poznatky o migraci zájmových druhů. Celkově lze novou vrstvu BVZCHD označit za použitelnější než byla původní data.

Rozbor a vyhodnocení

Po rozboru aktuálních dat o migrační prostupnosti krajiny na území MSK (projekt „Komplexní přístup k ochraně fauny terestrických ekosystémů před fragmentací krajiny v ČR“) a následné osobní konzultaci s některými z řešitelů tohoto projektu (P. Anděl, M. Strnad, D. Romportl, V. Zýka) jsme dospěli k závěru, že vymezení R-ÚSES na území MSK nelze řešit tak, aby bylo v souladu s vymezením BVZCHD, tj. s jádrovými územími a migračními koridory zájmových druhů. Důvodem k takovému tvrzení jsou následující skutečnosti:

- Zásadním faktem je způsob vymezení skladebných částí ÚSES (zjednodušeně - co nejvíce zachované přírodní či přirozené biotopy cílových biogeografických charakteristik dané biochory, potažmo bioregionu). Dle provedených rozborů v některých částech migračních koridorů BVZCHD jakékoli přírodní biotopy zcela chybí, i když se v relativní blízkosti nacházejí, a migrační koridor je veden zcela odlišně (pro migraci vybraných druhů je v těchto případech zřejmě daleko důležitější relativně malá osídlenost než kritéria rozhodující pro vymezení skladebných částí ÚSES).
- Preference nároků určité skupiny živočichů není z hlediska vymezení a poslání ÚSES systémovým řešením. Hlavním smyslem ÚSES je udržení a případné zvýšení ekologické stability krajiny, které se děje prostřednictvím jeho skladebných částí a jejich vzájemným propojením.
- Umožnění migrace živočichů (včetně velkých savců) je sice jedním z důležitých účelů vymezení ÚSES, není ovšem jediným. Zjednodušeně řečeno umožnění migrace, potažmo přítomnosti vybraných, autochtonních savců ekologickou stabilitu území jistě zvyšuje, ale nikoli zásadním způsobem. Daleko významnější je například přítomnost původních, převážně lesních biotopů s relativně běžnými druhy, případně i obecné charakteristiky jako jsou celková míra eroze a odtoku srážkových vod či odvodňování apod.
- Významnou skutečností jsou i z hlediska vymezení migračních koridorů BVZCHD nedostatečné parametry biokoridorů nadmístní úrovně (šíře pouze 40 m). I nejužší místa migračních koridorů jsou zpravidla řádově širší. Znamená to, že i v případě souběžného vedení (překryvu) s NRBK či RBK, nemusí být vůbec průchodnost úseku pro vybrané druhy zajištěna, natožpak dostatečně hájena.
- Svým charakterem, způsobem vymezení i účelem patří vrstva migračních koridorů a jádrových území (BVZCHD 2016) spíše na nadregionální úroveň, a proto by z logiky věci měla být řešena komplexně pro celou republiku, včetně návazností na okolní státy. Z tohoto pohledu spadá řešení způsobu ochrany BVZCHD spíše do kompetence MŽP než jednotlivých krajů. Jestliže přes výše zmíněné nemalé rozpory bude rozhodnuto, že by BVZCHD měl být hájen v rámci nadmístního ÚSES, mělo by se spíše jednat o jeho nadregionální úroveň (NR-ÚSES), tj. vymezení nadregionálních biocenter (NRBC) a zejména biokoridorů (NRBK).

Vzhledem k uvedeným skutečnostem bylo vymezení ÚSES nadmístní úrovně na území MSK (obsahově odpovídající vymezení návrhu plánu nadmístního ÚSES) zpracováno bez snahy je uvést do souladu s daty o migrační prostupnosti krajiny pro vybrané druhy (BVZCHD). Tento přístup zajistí především konzistentní, systémové a dle metodiky podložené vymezení nadmístní úrovně ÚSES na území MSK. V případě snahy o začlenění BVZCHD do sítě ÚSES by místy bylo nutné volit účelová řešení, která by mohla být z metodického hlediska více než problematická. Navíc by nemusela zajistit dostatečnou ochranu průchodnosti krajiny pro vybrané druhy, neboť by některé důležité charakteristiky z hlediska BVZCHD nedokázala hájit (např. parametry migračních koridorů apod.).

Přes výše zmíněné rozpory jsme provedli srovnávací analýzu prostorového vymezení BVZCHD a revidovaného vymezení nadmístního ÚSES na území MSK. V jádrových územích BVZCHD se nejeví příliš smysluplné srovnání vyhodnocovat, neboť v nich nejsou identifikovány preferované migrační trasy. Ve výsledku by to znamenalo, že všechny skladebné části nadmístního ÚSES nacházející se v jádrovém území BVZCHD je s ním v podstatě více méně v souladu, a to pouze z důvodu, že se v něm vyskytuje. Proto bylo srovnáváno pouze prostorové vymezení migračních koridorů BVZCHD a vedení NR-RÚSES mimo jádrová území.

Jestliže migračním koridorem BVZCHD na převážné části úseku vedl i nadmístní ÚSES, byl vyhodnocen jako v překryvu s ním (tedy vedení koridoru je v překryvu s revidovaným vymezením skladebných částí NR-RÚSES). Jestliže se úsek migračního koridoru shodoval s vedením nadmístního ÚSES jen směrově, tj. že jeho trasace v zásadě kopíruje vymezené skladebné části NR-RÚSES, ale ve větším prostorovém odstupu, byl označen jako paralelní. Neshodoval-li se úsek migračního koridoru s vedením nadmístního ÚSES ani směrově, tj. že v území, kde prochází, buď chybějí skladebné části NR-RÚSES zcela či jsou vedeny výrazně jiným směrem, byl takovýto koridor označen jako mimo vymezený nadmístní ÚSES. Skladebné části nadregionálního a regionálního ÚSES vymezené mimo trasaci migračních koridorů nebyly nijak zvláště označovány, neboť to vzhledem k uvedené nemožnosti uvést oba jevy do souladu není smysluplné. Souhrnné tabulky skladebných částí NR-RÚSES však uvádějí, zda jsou s vrstvou BVZCHD v prostorovém překryvu a v případě, že ano, tak s jakým typem území (jádrová území, migrační koridory, příp. kritická místa). Výše uvedeným způsobem byly migrační koridory BVZCHD rozděleny na tři kategorie: v překryvu s NR-RÚSES, paralelně s ním a mimo něj. Přestože je toto rozdělení schematické a neodlišuje lokální specifika, poměrně dobře ilustruje, jak velká část migračních koridorů na území Moravskoslezského kraje je vedena mimo revidované vymezení NR-RÚSES.

Z rozboru vyplývá, že necelá polovina migračních koridorů BVZCHD prochází krajinou odlišně jak vymezený R-ÚSES a NR-ÚSES. U zhruba pětiny těchto migračních koridorů se trasování dá považovat za směrově paralelní, více jak čtvrtina z nich je však vedena zcela rozdílně. Zjednodušenou sumarizaci uvádí následující přehledová tabulka:

migrační koridory BVZCHD	srovnání s NR-RÚSES	délka	podíl
celkem v MSK		cca 585 km	100%
	paralelní	cca 105 km	18%
	mimo	cca 157 km	27%
	bez překryvu (paralelní + mimo)	cca 262 km	45%

Shrnutí

Jak z předchozího textu vyplývá, revidované vymezení nadmístního ÚSES (obsahově naplňující návrh plánu nadmístního ÚSES), jež tvoří hlavní část této studie, bylo zpracováno bez snahy je uvést do souladu s daty o migrační prostupnosti krajiny pro vybrané druhy (BVZCHD). Odůvodnění, proč byl tento přístup zvolen, je obsaženo v předchozích odstavcích. Tato skutečnost však nic nemění na tom, že výstupy projektu „Komplexní přístup k ochraně fauny terestrických ekosystémů před fragmentací krajiny v ČR“ (EHP-CZ02-OV-1-028-2015) považujeme z hlediska zachování prostupnosti krajiny a eliminace její další fragmentace za více než významné. Proto na závěr této části uvádíme několik poznatků ohledně možností ochrany jádrových území a migračních koridorů BVZCHD. Vycházíme z předpokladu, že hlavní snahou o prověření možností začlenění nároků na migrační prostupnost krajiny do nadmístního ÚSES dle zadání ÚS, bylo především včasné zamezit neprůchodnosti nejdůležitějších migračních koridorů, které by probíhající změny v území mohly způsobit a byly by z velké části nevratné (např. zastavování, propojování sídel apod.).

- Naprostá většina plošně vymezených migračních koridorů a jádrových území BVZCHD zaujímají lesní porosty, tj. PUPFL. Zákonné hospodaření v lesích není v zásadě v rozporu s nároky na funkčnosti těchto území pro migraci a pobyt vybraných druhů. Proto není principiálně zcela nezbytné řešit ochranu části migračních koridorů a jádrových území na PUPFL.
- Jako daleko důležitější se jeví zachování prostupnosti území v plochách BVZCHD mimo lesní porosty. Jádrová území není nutné řešit, neboť jsou, až na velmi malé enklávy, tvořena souvislými lesními porosty a kritická místa se v nich na území MSK nevyskytují. Vzhledem k rozloze a zejména funkci je důležité se věnovat především migračním koridorům, které přecházejí rozsáhlá bezlesí či překračují migrační bariéry, a to především v místech, která byla identifikována jako kritická.
- Prioritně by měla být zajištěna předběžná ochrana průchodnosti tzv. kritických míst, tj. do doby než bude rozhodnuto o způsobu hájení BVZCHD na republikové úrovni. Kritických míst na migračních koridorech je na území MSK dvacet a zaujímají něco málo přes desetinu procenta rozlohy kraje. Zhruba polovinou z nich je v různé míře významnosti veden i nadmístní ÚSES. Zajištění průchodnosti těchto kritických míst by tedy dočasně a znova uvedme, že pouze částečně, mohlo být hájeno v rámci NR-RÚSES. U ostatních by bylo vhodné zajistit předběžnou ochranu omezením či zákazem určitých činností, především výstavby.

Závěrem je nutné zdůraznit, že rozhodující pro dlouhodobou a systematickou ochranu migračních koridorů a jádrových území BVZCHD, bude zvolený přístup na celorepublikové úrovni. Ten bude odvislý od úspěšnosti MŽP obhájit ochranu migrační prostupnosti krajiny v mezirezortních jednáních.

Na následujících stranách je tabelární přehled, který obsahuje všechny skladebné části NR-RÚSES, jež se v různé míře překrývají s vrstvou migračních území dle BVZCHD.

Překryv migračních území dle BVZCHD s regionálními biocentry

ID Kód	Název	Překryv s BVZCHD (migrace)
RBC-103	Bílý Kříž	v jádrovém území (100%)
RBC-104	Bobek	v jádrovém území (100%)
RBC-109	Brušperský les	na migračním koridoru (99%) u kritického místa (151 Staříč)
RBC-111	Bystřická Olše	okrajově v jádrovém území (2%)
RBC-112	Čabovské	na migračním koridoru (98%)
RBC-113	Čantoryje	na migračním koridoru (100%)
RBC-114	Červená hora	v jádrovém území (100%)
RBC-115	Červený kámen-Pískovna	na migračním koridoru (99%)
RBC-118	Dolnováclavovské	na migračním koridoru (100%)
RBC-121	Emauzské rybníky	na migračním koridoru (44%)
RBC-123	Girová	na migračním koridoru (99%)
RBC-124	Gruníky	v jádrovém území (92%)
RBC-130	Hluchová	na migračním koridoru (100%)
RBC-132	Hodoňovická Ostravice	na kritickém místě migračního koridoru (153 Baška; 25%)
RBC-134	Horník	okrajově na migračním koridoru (<1%)
RBC-136	Hrabětický les	na migračním koridoru (98%)
RBC-139	Hradecké	na migračním koridoru (45%)
RBC-140	Hraniční	na migračním koridoru (98%)
RBC-141	Jesenická Luha	na migračním koridoru (59%)
RBC-142	Kaluža	na migračním koridoru (100%)
RBC-143	Kamenárka	v jádrovém území (100%)
RBC-144	Karlovice	na migračním koridoru (99%)
RBC-147	RBC Kletenský les	na migračním koridoru (99%)
RBC-154	RBC Kozlovická hora	na migračním koridoru (100%)

ID Kód	Název	Překryv s BVZCHD (migrace)
RBC-155	Křížové Cesty	v jádrovém území (100%)
RBC-159	Libotín	na migračním koridoru (100%)
RBC-162	Lišková	v jádrovém území (100%)
RBC-166	Malý Polom	v jádrovém území (100%)
RBC-167	Mazácký Grúník+Mazák	v jádrovém území (100%)
RBC-169	Metylovická hůrka	na migračním koridoru (80%) u kritického místa (153 Baška)
RBC-171	Mezi Purkarticemi	na migračním koridoru (100%)
RBC-173	Miloch	v jádrovém území (100%)
RBC-174	Mionší	v jádrovém území (100%)
RBC-177	Morávka	v jádrovém území (100%)
RBC-179	Na Čermence	na migračním koridoru (100%)
RBC-181	Na peklech	na migračním koridoru (100%)
RBC-186	Nad Břevencem	na migračním koridoru (83%)
RBC-187	Nad Emauzy	na migračním koridoru (99%)
RBC-188	Nad Mohelnicí	v jádrovém území (100%)
RBC-197	Plenisko	na migračním koridoru (100%)
RBC-200	U slučí cesty	na přechodu jádrového území (62%) a migračního koridoru (38%)
RBC-201	Pod Válečnou strání	na migračním koridoru (93%)
RBC-202	Pod Višchorankou	v jádrovém území (100%) u kritického místa migračního koridoru (156 Jablunkov)
RBC-206	Přflet	na migračním koridoru (98%)
RBC-207	Radkovská niva	na migračním koridoru (100%)
RBC-210	Rosoly	na migračním koridoru (100%)
RBC-211	Roveň	na migračním koridoru (98%) u kritického místa (165 Rybí)

ID Kód	Název	Překryv s BVZCHD (migrace)
RBC-212	Salajka	v jádrovém území (100%)
RBC-216	Smrk	v jádrovém území (100%)
RBC-217	Solná	v jádrovém území (100%)
RBC-220	Suchá Dora	na migračním koridoru (58%)
RBC-223	Široká Niva	na přechodu jádrového území (32%) a migračního koridoru (67%)
RBC-228	Tichavská hůrka	na migračním koridoru (59%)
RBC-229	Tichavská Lubina	na migračním koridoru (65%)
RBC-230	Travný	v jádrovém území (100%)
RBC-231	Travný potok	v jádrovém území (100%)
RBC-232	Trojačka	v jádrovém území (100%)
RBC-235	Tylovský Chlum	na migračním koridoru (99%)
RBC-236	U Bílovské hájenky	na migračním koridoru (100%)
RBC-238	U Dejůvky	na migračním koridoru (99%) u kritického místa (155 Mosty u Jablunkova)
RBC-240	U Folvarku	na migračním koridoru (14%) a jeho kritickém místě (379 Jablunkov; 83%)
RBC-242	U Heřmáněk	na migračním koridoru (60%)
RBC-247	U Klimkovic	na kritickém místě migračního koridoru (150 Ostrava; 22%)
RBC-248	U Leskoveckého chodníku	na migračním koridoru (100%)
RBC-253	Údolí Lobníku	na migračním koridoru (97%)
RBC-255	Údolí Polančice	na migračním koridoru (99%)
RBC-258	Valach	na migračním koridoru (100%)
RBC-260	Velký Lučný	v jádrovém území (100%)
RBC-261	Velký Polom	v jádrovém území (100%)
RBC-263	Velký Tetřev	na migračním koridoru (99%)
RBC-266	Vítkovské	na migračním koridoru (99%)

ID Kód	Název	Překryv s BVZCHD (migrace)
RBC-272	Za Kempou	na migračním koridoru (99%)
RBC-273	Zajíčka	na migračním koridoru (100%)
RBC-274	Zálužné	na migračním koridoru (100%)
RBC-275	Zámrkli	na migračním koridoru (99%) u kritického místa (152 Frýdek-Místek, <1%)
RBC-278	Zlodějský chodník	na migračním koridoru (100%)
RBC-280	Rokytník	na migračním koridoru (100%)
NRBC-65	Slunečná	na migračním koridoru (98%)
NRBC-88	Praděd	v jádrovém území (100%)
NRBC-92	Oderská niva	na migračním koridoru (33%) u kritického místa (150 Ostrava, 1%)
NRBC-97	Hukvaldy	na migračních koridorech (57%) u kritických míst (161 Ostrava, <1%; 152 Frýdek-Místek, <1%)
NRBC-103	Radhošť - Kněhyně	v jádrovém území (100%)
NRBC-426	Sovinec	na migračním koridoru (61%)
NRBC-2007	Ptačí hora - Údolí Opavy	na migračním koridoru (68%)

Překryv migračních území dle BVZCHD s nadregionálními a regionálními biokoridory

ID Kód	Překryv s BVZCHD (migrace)
NRBK-86	v jádrovém území (54%) a v migračním koridoru (46%)
NRBK-87A	v jádrovém území (30%) a v migračním koridoru (10%)
NRBK-87B	v jádrovém území (88%) a v migračním koridoru (10%)
NRBK-88	v jádrovém území (32%) a v migračním koridoru (42%)
NRBK-91	v migračním koridoru (19%)
NRBK-91	v migračním koridoru (53%)
NRBK-96B	v migračním koridoru (14%)
NRBK-99	v migračním koridoru (6%) a jeho kritickém místě (152 Frýdek-Místek, <1%)
NRBK-101A	v jádrovém území (16%)
NRBK-101B	v jádrovém území (99%)
NRBK-102	v migračním koridoru (45%)
NRBK-103	v jádrovém území (26%) a v migračním koridoru (49%)
NRBK-143	v migračním koridoru (2%)
NRBK-144A	v migračním koridoru (18%) a jeho kritickém místě (139 Vysoká, <1%)
NRBK-144B	v migračním koridoru (91%) a jeho kritickém místě (146 Hustopeče nad Bečvou, 1%)
NRBK-144C	v migračním koridoru (64%) a jeho kritickém místě (162 Tichá, 1%)
NRBK-145	v jádrovém území (73%) a v migračním koridoru (22%)
NRBK-146	v jádrovém území (100%)
NRBK-146	v jádrovém území (100%)
NRBK-147A	v jádrovém území (87%), v migračním koridoru (12%) a jeho kritickém místě (155 Mosty u Jablunkova, <1%)
NRBK-147B	v jádrovém území (64%), v migračním koridoru (20%) a jeho kritickém místě (156 Jablunkov, 15%)
RBK-505	okrajově v migračním koridoru (<1%)
RBK-506	v migračním koridoru (100%)
RBK-507	v migračním koridoru (100%)
RBK-508	v migračním koridoru (99%)

ID Kód	Překryv s BVZCHD (migrace)
RBK-509	v migračním koridoru (38%)
RBK-517	v migračním koridoru (27%)
RBK-518	v migračním koridoru (53%)
RBK-519	v migračním koridoru (47%)
RBK-520	v migračním koridoru (34%)
RBK-521	v migračním koridoru (100%)
RBK-522	v migračním koridoru (71%)
RBK-523	v migračním koridoru (100%)
RBK-524	v migračním koridoru (100%)
RBK-525	v migračním koridoru (83%)
RBK-526	okrajově v migračním koridoru (<1%)
RBK-529	v migračním koridoru (100%)
RBK-530	v migračním koridoru (100%)
RBK-531	v migračním koridoru (99%)
RBK-532	v migračním koridoru (23%)
RBK-533	v migračním koridoru (95%)
RBK-534	v migračním koridoru (70%)
RBK-537	v migračním koridoru (12%)
RBK-538	v migračním koridoru (94%) a jeho kritickém místě (165 Rybí, 1%)
RBK-539	v migračním koridoru (53%)
RBK-540	v migračním koridoru (23%)
RBK-541	v migračním koridoru (31%) a jeho kritickém místě (148 Bartošovice, 60%)
RBK-547	v migračním koridoru (49%) a jeho kritickém místě (162 Tichá, 7%)
RBK-548	v jádrovém území (39%) a v migračním koridoru (61%)
RBK-551	v migračním koridoru (43%)
RBK-552	v migračním koridoru (100%)
RBK-554	v migračním koridoru (100%)

ID Kód	Překryv s BVZCHD (migrace)
RBK-555	v migračním koridoru (38%) a jeho kritickém místě (151 Staříč, 61%)
RBK-556	v migračním koridoru (2%)
RBK-557	v migračním koridoru (12%)
RBK-558	v migračním koridoru (100%)
RBK-559	v kritickém místě migračního koridoru (153 Baška; 37%)
RBK-560	v migračním koridoru (53%) a jeho kritickém místě (153 Baška; 28%)
RBK-568	okrajově v kritickém místě migračního koridoru (156 Jablunkov; 2%)
RBK-569	v migračním koridoru (29%)
RBK-570	v migračním koridoru (100%)
RBK-571	v migračním koridoru (99%)
RBK-572	v migračním koridoru (100%)
RBK-573	v migračním koridoru (100%)
RBK-574	v migračním koridoru (100%)
RBK-589	v migračním koridoru (5%)
RBK-590	v kritickém místě migračního koridoru (150 Ostrava; 66%)
RBK-591	okrajově v migračním koridoru (<1%)
RBK-595	v migračním koridoru (27%)
RBK-596	okrajově v migračním koridoru (<1%)
RBK-597	v migračním koridoru (100%)
RBK-598	v migračním koridoru (90%)
RBK-600	v migračním koridoru (70%)
RBK-601	v migračním koridoru (85%)
RBK-602	v migračním koridoru (100%)
RBK-603	v migračním koridoru (79%)
RBK-604	v migračním koridoru (85%)
RBK-605	v migračním koridoru (100%)

ID Kód	Překryv s BVZCHD (migrace)
RBK-606	v migračním koridoru (100%)
RBK-607	v migračním koridoru (100%)
RBK-608	v migračním koridoru (100%)
RBK-609	v migračním koridoru (49%)
RBK-610	v migračním koridoru (95%)
RBK-615	v migračním koridoru (22%)
RBK-616	v migračním koridoru (100%)
RBK-625	v migračním koridoru (100%)
RBK-627	v migračním koridoru (54%)
RBK-628	v migračním koridoru (8%) a jeho kritickém místě (150 Ostrava, 85%)
RBK-631	v jádrovém území (30%)
RBK-632	v jádrovém území (100%)
RBK-633	v jádrovém území (100%)
RBK-634	v jádrovém území (100%)
RBK-635	v jádrovém území (100%)
RBK-636	v jádrovém území (100%)
RBK-637	v jádrovém území (100%)
RBK-638	v jádrovém území (98%)
RBK-639	v jádrovém území (100%)
RBK-640	v jádrovém území (96%)
RBK-646	v jádrovém území (44%)

5. Závěr

Stěžejní část této studie – návrh plánu nadmístního ÚSES – je projektem zpracovaným v rámci spolupráce orgánů územního plánování a ochrany přírody ve smyslu Metodiky vymezení územního systému ekologické stability (MŽP 2017) a po obsahové stránce naplňuje požadavky na plán nadmístního ÚSES. Návrh nadmístního ÚSES je zpracován na současné úrovni poznání a vychází z poskytnutých dat i terénních průzkumů. Vymezení jednotlivých skladebných částí nadregionálního a regionálního ÚSES by mělo být základním podkladem pro vymezení ÚSES v územních plánech měst a obcí.

Vložená lokální biocentra na regionálních a nadregionálních biokoridorech, která tento plán nadmístního ÚSES MSK obsahuje, nejsou předmětem řešení ZÚR, a jejich jednoznačné vymezení je úkolem plánů místního ÚSES a na ně navazujících územních plánů. Z tohoto důvodu nelze na vymezení plochy vložených lokálních biocenter v rámci plánu nadmístního ÚSES MSK pohlížet jako na definitivní určení jejich polohy. Proto lze v další fázi vymezení místního ÚSES na základě místních podmínek (dle metodických doporučení) lokalizovat vložená lokální biocentra na biokoridorech nadmístního významu v upravené poloze.

Vzhledem k tomu, že územní plánování je ve vztahu k podmínkám trvale udržitelného rozvoje reakcí na měnící se společenské záměry, musí být vymezený plán ÚSES víceméně konzervativní částí územně plánovací dokumentace a nesmí být následně přizpůsobován pozdějším záměrům, které by snižovaly či nerespektovaly přírodní hodnoty a limity území, respektive vymezené skladebné části ÚSES. Jelikož hlavním výstupem projektu je komplexní revize a upřesnění vymezení ÚSES nadmístní úrovně, jež obsahově naplňují plán nadmístního ÚSES, měla by tato územní studie být následně přijata jako plán nadmístního ÚSES pro Moravskoslezský kraj, a tím přispět k dlouhodobé stabilizaci ÚSES regionální a nadregionální úrovně na jeho území.

6. Literatura a zdroje informací

- ANDĚL P., MINÁRIKOVÁ T., ANDREAS M. [eds.] (2010): Ochrana průchodnosti krajiny pro velké savce. Evernia, Liberec.
- AOPK, Mapový server: Mapování biotopů. Dostupné z: <<http://mapy.nature.cz/?MapID=MapoMat4>>
- BUČEK A., LACINA J. (2007): Geobiocenologie II. Druhé upravené vydání. MZLU v Brně.
- CULEK M. [ed.] (1996): Biogeografické členění ČR. MŽP ČR a Enigma, Praha.
- CULEK M., BUČEK A., GRULICH V., HARTL P., HRABICA A., KOCIÁN J., KYJOVSKÝ Š., LACINA J. (2005): Biogeografické členění ČR II. díl (Biochory). Ekocentrum Brno a AOPK. Brno.
- CHYTRÝ, M., KUČERA, T., KOČÍ M., GRULICH V., LUSTYK P. [eds.] (2010): Katalog biotopů České republiky. 2. Vydání. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha.
- LACINA, J., BUČEK, A., ČERNUŠÁKOVÁ, L., FRIEDL, M., KOUTECKÝ, T. (2015): Geobiocenologie III. Aplikace Geobiocenologie. Mendelu v Brně. Brno.
- LÖW J., a kol., 1995. Rukověť projektanta místního územního systému ekologické stability. Doplněk, Brno
- MACKŮ J. Vymezování prvků ÚSES v lesních komplexech. Ochrana přírody. 2012. Zvláštní číslo, s. 31 – 33.
- MADĚRA P., ZIMOVÁ E. [eds.] (2005): Metodické postupy projektování lokálního ÚSES - multimediální učebnice. CD. Mendelu a fa LÖW & spol., s.r.o. Brno.
- ZLATNÍK A. (1976): Přehled skupin typů geobiocénů původně lesních a křovinných ČSSR. Zprávy Geografického ústavu ČSAV v Brně č. 13/3-4:55-64 + tabulka v příloze. Brno.
- Plán péče o Chráněnou krajinnou oblast Poodří na období 2015 – 2024
- Plán péče o Chráněnou krajinnou oblast Beskydy na období 2009 – 2018
- Plán péče o Chráněnou krajinnou oblast Jeseníky na období 2014 – 2023
- Data z IDC ÚHÚL – mapový portál „Informace o lese“ poskytnutá ve formátu .shp, etážovitost, zakmenění, cílový hospodářský soubor, smíšenost, pupil, hospodářský tvar, druhová skladba
- Digitální data územně analytických podkladů z Portálu ÚP v Olomouckém kraji, 2017, poskytovatel Olomoucký kraj
- Digitální data územně analytických podkladů z Portálu ÚP ve Zlínském kraji, 2017, poskytovatel Zlínský kraj
- Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, specifické datové sady – konsolidovaná vrstva ekosystémů, mapování biotopů, maloplošná zvláště chráněná území, ochranná pásma MZCHÚ, Natura 2000- EVL, migračně významná území, dálkové migrační koridory, bariérová místa DMK, 2016 - 2017.
- Metodika vymezení územního systému ekologické stability (podklad pro PO4 OPŽP 2014-2020 aktivitu 4.1.1 a 4.3.2), pracovní verze, 2015
- Komplexní přístup k ochraně fauny terestrických ekosystémů před fragmentací krajiny v ČR: EHP-CZ02-OV-1-028-2015 (2016). - AOPK ČR, Centrum dopravního výzkumu, EVERNIA, Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví.
- Územní plány měst, obcí, městysů. - Platné dokumentace, návrhy

Právní předpisy

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

Vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů

Vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů

Vyhláška č. 13/2014 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (lesní zákon)

Vyhláška č. 83/1996 Sb., o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a o vymezení hospodářských souborů

Vyhláška č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Příloha textové části ÚS-návrh:

Vyhodnocení souladu návrhu ÚS ÚSES s územně plánovací dokumentací (77 stran)